

Tiedätkö, mitä teet vuonna 2010? • Shanghaiin paluu! • Burlesque, häh?

40. vuosikerta

Sössö

5/09

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriliitto ry

Sössö

5 | 2009
40. vuosikerta

Julkaisija:

Teknillisen korkeakoulun
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.tky.fi/>
Postiosoite: PL 3000, 02015 TTK

Päätoimittaja:

Venla Pouru
venla.pouru@ttk.fi

Toimitussihteeri:

Annamaija Hutri

Toimittajat:

Jasmine Holmström
Annuikka Mannila
Joni Orponen
Ville Saari
Juulia Suvilehto

Vierailevat:

Jussi Bergström, Anna Cajanus,
Juho Häppölä, Leni Järvenpää,
Anna Kankainen, Tuomo
Kohtamäki, Tuukka Koistinen,
Olli Laine, Teemu Laine, Ina Lehto,
Riku Lääkkölä, Satu Niemi,
Heini Nieminen, Nora Nupponen,
Johannes Nyman, Einari Näveri,
Otto Parantainen, Mikko Peura,
Hilla Pohjalainen, Enna Rane, Paula
Räisänen, Geeli S., Juho Sihvola

Kansi:

Kuvat: Otto Palonen

Taitto:

Noora Jekunen
Ville Vornanen

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

700

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.tky.fi
<http://sik.tky.fi/sosso/>

Tilaus:

<http://sik.tky.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

40+, tositarkoituksella

Hyvät uskolliset lukijat sekä satunnaiset selailijat, Sössön vuoden kohokohta on käsillä! 40. vuosikerran juhlanumero tarjoilee hieman historiaa ja täyden annoksen tätä päivää. Lehti on vuoden aikana käynyt allekirjoittaneelle läheiseksi, ja on ollut hienoa sukeltaa sen historiaan kurkistamaan, mistä kiltta on puhunut aikojen saatossa. Koneteekkareiden hännämisen ja kamasutran ohella Sössössä on puhuttu myös asiaa ja otettu kantaa teekkariyhteisön tapahtumiin – tositarkoituksella. Sivulta 15 eteenpäin pääset värikkään juhlaekstran pariin: menneiden muistelemisen ohella Otaniemen kiltalehtikenttä esittäytyy, ja SIK-hymniä opetellaan laulamaan oikein.

Tämän juhlanumeron syntymisestä ansaitsee kiitoksen moni taho, myös toimituksen ulkopuolelta. On ollut hienoa saada mukaan päätoimittajia menneiltä vuosilta. Vuoden 2008 päätoimittajaa Leniä haluaisin erityisesti kiittää juhlan visuaalisen ilmeen suunnittelusta (kurkkaa sivulle 15). On huippua nähdä Juhla-Sössön sivuilla monien eri ihmisten kädenjälkeä ja mietteitä. Taittajia haluaisin vielä kiittää ja kumartaa tämän koko palapelin kokoamisesta.

Itsestänikin tuntuu, että töitä on nelikymppisen eteen tullut tehtyä ja useamman kerran aamuhämärissä toimituspuihin hiippailtua. Herätyskellon patterit ovat myös säästyneet, sillä minut on useana aamuna ennen aikojaan herättänyt alitajunnassa pyörivä tekemättömien töiden lista. En kuitenkaan ole pelännyt loppuun palamista. Eniten pelkään sitä, että menetän kykyni innostua asioista. Tuota kykyä olen välillä manailutkin, kun olen juossut ties missä kissanristiäisissä aina zombiebileistä erään Kemistikillan kopiokoneen hautajaisiin. Tai silloin, kun olen heilunut burlesquevaatteissa öisen Kallion läpi (katso sivu 30). Tai silloin, kun

olen kahlannut sata ja yksi Sössöä läpi juhlanumeroa varten...

...mutta kyky innostua on loppujen lopuksi palkitsevaa: uudet kohellukset, kokemukset ja ihmiset sulostuttavat elämää! Yksi helppo tapa päästä näiden pariin on tietenkin kiltatoiminta. Ensi vuoden kokoonpano SIK:in pelikentällä on vielä täysin avoin, joten mukaan kannattaa hakea – näistä hommista on helppo innostua. Surffaa sivulle 8, ja tee toimituksemme laativa syväluotaava kähmytesti!

venla

40. Päätoimittaja

Kuva: Juulia Suvilehto

Sisällys

Tutut & turvalliset

Pääkirjoitus	3
Päätoimittaja kertoo suurimman pelkonsa.	
Puhiksen pulinat	5
Otolla on taas asiaa	
Kipparit	6
Kehottavat pistämään sanottavan paperille	
Patruunatar	7
Patruunatar ja pakkoavioliiton arki	
Kulttuuri	32
Keski-ikää odotellessa?	
Kolumni: Ihmisten puheet	35
Ville Saari yrittää vakuuttaa	
Sarjis: VLS	36
Setäilyä ja vanhemmuutta	
Tapahtumakalenteri	38
Iltojen ratoksi	

30

8

24

Kun mä fuk-si-na tän-ne taa-per-sin,

25

Sössö 40 v.

Onnea Sössö 40v!	16
Sössön nelikymppissynttäreiden lahjapöytä	
Sössö kautta aikojen	19
On sitä ennenkin osattu	
Sössö testaa: Sössö testaa	22
Suosikkialsta katsoo peiliin	
Kumpi tuli ensin Sössö vai Armstrong? 24	
Woodstockia ja keskikaljaa!	
SIK-hymni	25
Kun mä fuksina tänne taapersin...	

Maailma & menot

Kähmintä käynnissä – turvaa selustasi	8
Mitä sinä teet ensi vuonna?	
FXQ '09	28
Rapeaa menoa Tampereella	
Ilta oman elämänsä tähdenä	30
Mitä on burlesque?	
Tekstien äärellä	33
Kaunokirjallisuutta kotilafkalta	
Shanghai	37
Suosikkipelin paluu sivuille	

Puheenjohtajan syksy

Alkusyksy on mennyt ohi hujahtaen. Tuntuu, että olimme vielä ihan äsken valmistelemassa fuksien ensimmäistä viikkoa. Ossinlammen hajut ovat kuitenkin jo kaikonneet haalareista ja lakkikin laskettu taas talven ajaksi lepoon. Ehkä ajan nopea kuluminen johtuu siitä, että Otaniemessä tapahtuu niin paljon. Ei ole ehtinyt huomata ajan kulumista.

Lakinlaskijaispäivänä järjestetty tempaus keräsi paikalle enemmän SIK:läisiä kuin odotimme. Esimerkillistä toimintaa! Kyllä sitä Aalto-henkeäkin näköjään löytyy. Mielestäni on hyvä, että ensi vuotta kohti lähdetään avoimin mielin. Teekkarikulttuurilla ei ole vaaraa, sillä se elää vahvana. Aalto puolestaan on täynnä mahdollisuuksia, esimerkiksi laadukamman opetuksen muodossa. Sitä kannattaa odottaa.

Tästä päästäänkin näppärästi siihen, että ensi vuotta tekemään valitaan taas uudet toimijat. Hakuaika ensi vuoden hallitukseen tai toimariksi on jo alkanut. Itse asiassa koko operaation, kiltakähmyjen, valmistelu on kirjoitushetkellä kuumimmillaan. Hommaa ollaan uudistamassa sillä tavalla, että saman nettisivuston kautta voi ilmiäntää halukkuutensa myös EESTEC:n toimintaan sekä halopediksi. Kaikki samassa paikassa – kätevää.

Suosittelen kiltatoiminnan kokeilemista ihan oman itsesi vuoksi. Se on tilaisuus kehittyä ja tavata uusia ihmisiä. Itse olen ainakin saanut roimasti esiintymisvarmuutta, oppinut organisoimaan asioita paremmin sekä saanut ihan käytännön kokemusta organisaation johtamisesta. Erilaisia mahdollisuuksia on kuitenkin laidasta laitaan riippuen tehtävistä. Itselläni koko juttu lähti siitä, että halusin ISOhenkilönä olla avuksi opintonsa aloittaneille. Homma tempaisikin mukaansa, eikä se ole jälkeenpäin kaduttanut. Lähde siis sinäkin kokeilemaan!

Vaikka ensi vuotta valmistellaankin jo tohinalla, tänäkin vuonna edessä on vielä paljon. Jatketaan samalla hyvällä sykkeellä kuin tähänkin asti. Hieno vuosi vaatii arvoisensa lopetuksen.

Tsemppiä vielä vuoden viimeiseen periodiin!

Otto

Kaikki sanottu?

Teksti: Nora Nupponen, Einari Näveri

Kuva: FXQ-matkaaajat

Syksyä on kulunut jo hyvä tovi, noin kolmannes tätä kirjoitettaessa, noin puolet lehden ilmestyessä. Vaikka edellistä lausetta ei mistään suoraan kopioitukaan, voi melkoisella varmuudella sanoa, että se löytyy jostain muutaman viimevuoden alkusyksyn Sössöstä. Mitä todennäköisimmin vieläpä kipparipalsalta. Sitä aina yrittää kirjoittaa jotain todelta omanlaatuista, pitäähän itse kirjoitetun jutun olla äärimmäisen uniikki.

Toinen meistä sanoo usein, ettei mikään vitsi voi tässä vaiheessa ihmiskunnan historiaa olla uusi. Jos miettii kuinka paljon ihmiset ovat tuhansien vuosien aikana puhuneet, on helppo väittää, että enemmän tai vähemmän kaikki on jo sanottu. Samahan pätee tietysti myös tähän lehteen: 40 vuotta, eihän tähän voi kirjoittaa enää mitään uutta.

Vai voiko sittenkin? Toisaalta, entäs sitten jos ei voikaan? Vanhat vitsit ovat joskus aika hauskoja. Välillä ne vaativat sen, että ne sijoitetaan uuteen aikaan tai paikkaan. Olipa vitsi sitten uusi tai vanha, ei se varmasti ole hauska jos sitä ei kukaan kerro. Sama pätee tähän lehteen. Yksikään juttu ei voi olla hyvä jos sitä ei kukaan kirjoita, vaikka se sitten olisi lähes suoraan edellisvuosilta tai Hesarin NYT-liitteestä viime viikonlopulta.

Aina kun tuntuu että nyt olisi juttu, kirjoita se. Luettuasi valmiin tekstin voit sitten päättää lähetätkö sen Sössön päätoimittajalle, Hesarin mielipidesivuille vai jääkö se vain omaksi iloksesi (kuten puolisen tusinaa ensimmäistä tyrkkyä tälle paikalle). Jos nyt jo tiedät, että haluat kirjoittaa nimenomaan Sössöön enemmänkin, on killan toimittajan homma Sössötoimikunnassa kenties juuri sinua varten.

Jos taas kirjoittaminen ei ole juuri se juttu jota sinä haluat tehdä seuraavan vuoden aikana, löytyy killasta paljon paa-aljon muuta tekemistä. Yrityssuhteita, urheilua, kulttuuria... Ehkä viihdyt bileissä paremmin järjestävänä osapuolena ja tanssit mieluummin luudan kuin harpun kanssa.

Kiltatoiminta loistava mahdollisuus myös sellaisten asioiden oppimisen opiskeluaikana, mitä et voi kirjoista lukea. Uudet ystävät ja unohtumattomat kokemukset ovat jo itsessään syy antaa kiltatoiminnalle mahdollisuus. Lisäksi vastaavat mahdollisuudet oppia sosiaalisia

taitoja on harvassa. Kiltatoiminnassa saat kokemusta niin onnistumisista, kuin epäonnistumisistakin. Molemmat ovat tärkeitä!

Ennen kaikkea, ihmisten kanssa tekeillä opit tiimityöskentelijäksi.

Miten minusta tuli me

Teksti: Ina Lehto

Kuva: Otto Palonen

***Eli pieni tarina siitä voiko järjestetyssä avioliitossa oppia rakastamaan
Ote yhden tutun päiväkirjasta:***

Vielä muutama vuosi takaperin elin yksin Otaniemen onnelassa. Olin niin tottunut itsenäisyyteeni, etten satunnaisia irtosuhteita lukuun ottamatta edes kaivannut ketään jakamaan elämääni. Koin olevani individualisti. Itsenäinen.

Kun isä ilmoitti, että laittaa minut naimisiin, olin shokissa. Mitä? Siis ei! Ajatus itsenäisyyden menettämisestä pelotti. Tiesin kyllä etukäteen isäni kaavailemat puolisoehdokkaat. Eivät ne nyt pahoja olleet, mutta eivät yhtään sellaisia, jotka olisin itse valinnut. Isän kanta oli kuitenkin ehdoton, ja pian löysin itseni etsimästä sopivaa hääpukua ja liimaamasta kutsukortteihin paperisydämiä.

Vasta hetki sitten tajuntaani iski, etten ole enää minä. Muutos oli suuri. Piti oppia ymmärtämään, mitä tarkoittaa yhdistyä toisen kanssa. Tehdä lainvoimainen sopimus siitä, että ollaan tästä eteenpäin yhdessä. Piti ottaa uusi nimi, jota pitää vielä opetella käyttämään. Piti luopua omasta nimestä. Kuin luopuisi osaltaan omasta identiteetistään.

Kuitenkin jollain tasolla olen innoissani. Odotan tulevaisuutta. Uutta taivalta elämässäni. En ole enää yksin. On syntynyt uusi minä, joka on me. Me kolme.”

nön järjestelyt tai vaikka vain kosto isille, tulee jokaisen osapuolen tehdä sen eteen töitä. Yhdessä. Puhuen ja kuunnellen. Ja välillä hellien.

Puhumista on tehty. Ja kuunneltukin on. Oltu eri mieltä ja välillä samaakin. Ja lopulta 30.9. sai vanha tieteenharjoittaja todistaa myös sen hellyyden. Vaikka osa osapuolista edustikin toisia enemmän, jäi päällimmäiseksi silti hyvä maku. Ihmisletka Otaniemestä Arabiaan. Tuhansia ihmisiä. Valmiina tekemään yhdessä uuden, entistä paremman paikan teekkareille. Ja kyltereille. Ja taiteilijarentuilekin.

Rautatien torin hurmoksessa Boston Promenaden soittaessa oli helppo ymmärtää miksi jossain uskotaan edelleen järjestettyyn avioliittoon. Myös järjestetyssä avioliitossa voi aidosti rakastaa.

Uuden Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan muodostuminen vetää vanhan herkäksi. TKY:n päiväkirja voisi näyttää kenen tahansa intialaisen tytön päiväkirjalta (kun unohdetaan lapsiavioliitot hetkeksi). Kuten intialaisen nuoren naisen, on ylioppilaskunnakin aluksi vaikea suhtautua pakkoavioliittoon. Varsinkin tässä tapauksessa, kun osapuolia on kolme.

Sitä miettii, että onko tämä järkiavioliitto sittenkään se mikä kannattaa. Tietysti asiaa voi perustella järjellä, mutta entä sydän? Entä rakkaus ja luottamus? Onnistuneen avioliiton perusta? *Sanotaan, että puhdas rakkausavioliitto on kuin laittaisi kiehuvan kattilan kylmälle liedelle. Se roihuaa hetken, kunnes arki jäädyttää veden. Järkiavioliitossa taas kylmä kattila nostetaan hellalle ja laitetaan levy päälle. Ensimmäinen ei tapahdu mitään, mutta lopulta vesi lämpenee ja lopulta alkaa kiehua.*

Jossain siinä matkalla alkaa rakastaa toista. Ja tajuaa, ettei mitään muuta haluaisi. Ja kun avioliitto on kerran jo järjes-

tetty, sen eteen voi ihan hyvin tehdä töitäkin. Avioliitto on kahden kauppaa. Tai siis tässä tapauksessa kolmen. Ja on avioitumisen syy ollut rakkaus, raha, käytän-

KÄHMINTÄ KÄYNNISSÄ

– turvaa selustasi!

Teksti: Venla Pouru, Anna Mannila, Tuomo Kohtamäki, Teemu Laine, Heini Nieminen, Tuukka Koistinen, Paula Räisänen, Riku Lääkkölä, Jussi Bergström, Anna Kankainen, Joni Orponen, Otto Parantainen
Kuvat: Jasmine Holmström, Mikko Leskinen

Ihmiset vilkuilevat taakseen, puhuvat hiljaisella äänellä kiltiksen nurkassa, tiedustelevat toisiltaan muka ohimennen, mitä itse kukin on tekemässä... Mitä oikein on meneillään? Taas on se aika vuodesta kun SIK:in ensi vuoden toimijoita ollaan valitsemassa! Haussa on siis se porukka, joka vaikuttaa paljon siihen, miltä kilta näyttää vuonna 2010! Älä missaa elämäsi tilaisuutta, vaan valitse itseäsi eniten kiinnostava homma Sössön syväluotaavan kähmytestin avulla!

Ensin kuitenkin hieman teoriaa... Killan organisaatiohan koostuu valtuustosta, hallituksesta ja toimihenkilöistä eli toimareista.

Valtuusto

Valtuusto on killan 25-henkinen ylin päätävä elin, ja on verrattavissa eduskuntaan, joskin se toimii ainakin toistaiseksi **vähemmällä vaalirahoituksella**. Killan jäsenet saavat syksyisin äänestää valtuustovaaaleissa ehdolle lähteneistä killan varsinaisista jäsenistä lempiparinsa edustamaan itseään. Valtuusto päättää isoista

ja sääntömääräisistä asioista kokouksiinsa, joiden määrä on vakiintunut viiteen vuodessa (tosin vaalikokous on miltei aina kaksiosainen). Sääntömääräisiä kokouksia ovat vaalikokous, jossa valitaan uusi hallitus ja toimihenkilöt, ja vuosikokous, jossa hyväksytään esimerkiksi uuden hallituksen budjetti ja toimintasuunnitelma sekä annetaan vanhalle hallitukselle vastuunvapaus, mikäli nuo vekkulit ovat hoi-taneet asiat siten, että ne kestävät päivänvaloa.

Valtuuston rooli on myös valvoa hallituksen toimintaa. Valtuuston kokouksia ja toimintaa johtaa valtuutettujen joukosta

valittu puhemies, tai häntä paikkaava varapuhemies. Joinain vuosina valtuusto on myös koonnut työryhmiä suunnittelemaan asioita kuten pakettiauton hankkimista killalle, arkistointiprojektia tai killan tulevaisuutta Jatkuvus- ja kehitystyöryhmän, kavereille *Jaken*, muodossa.

Hallitus

Hallitus on killan operatiivinen johtoelin, joka pyörittää killan jokapäiväistä toimintaa. Hallitukseen kuuluvat puheenjohtajan, rahastonhoitajan ja sihteerin lisäksi toimikuntien puheenjohtajat aina

SIK:n organisaatio 2009

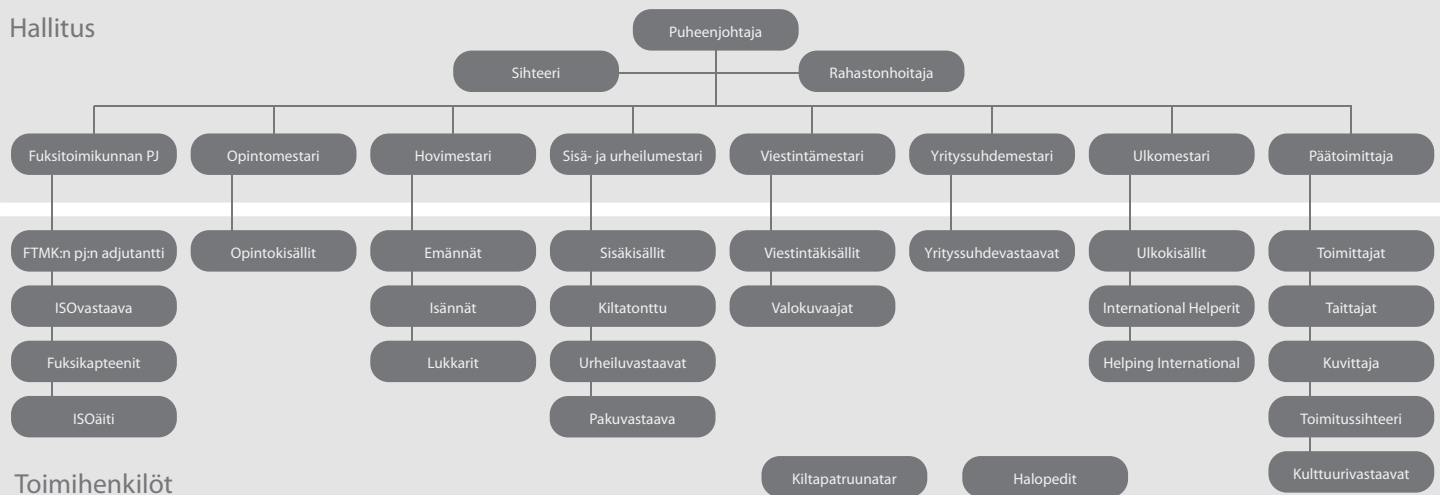
Jäsenistö

Valtuusto

Valuuston puhemies

Valtuutetut

Hallitus

Toimihenkilöt

Pakollinen organisaatiokaavio. Tulee useasti vastaan myös exeuilla.

hovimestarista päätoimittajaan. Killan toimikunnat vastaavat killan päätoimialueita ja toimikunnat koostuvat siis hallituksessa istuvan puheenjohtajansa lisäksi vaihtelevasta määrästä toimihenkilöitä. Poikkeuksena sääntöön killassa on myös pari toimarivirkaa jotka eivät kuulu mihinkään toimikuntaan, vaan ovat puheenjohtajan valvonnassa.

Toimihenkilöt

Toimihenkilöt hoitavat virkojaan killan päivittäisen toiminnan edistämiseksi toimikunnan puheenjohtajan johdolla.

Puheenjohtaja on haastattelemalla valinnut omasta mielestään toimivimman kokoonpanon killan toimijoiksi ja esittää valmiin listan valtuuston hyväksyttäväksi. Näin siis valitaan kähmytyneiden joukosta sekä hallituksen jäsenet että porukka toimikuntaan.

Miten mukaan?

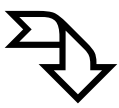
- Kännä sivua, tee kähmytesti ja lue lisää toimikunnista!
- Kähmydy netissä: <http://sik.tky.fi/www/kaehmy/kaehmy.php>

- Lisätietoa hakemisesta ja tehtävistä toimikuntien puheenjohtajilta!
- Lisäbonuksena EESTEC- ja HalOpEd-haut nyt myös mukana kähmyissä!

Miksi mukaan?

- Uusia kavereita, kokemuksia ja haasteita
- Mahdollisuus toteuttaa juuri oman näköistään toimintaa muidenkin iloksi
- Mahdollisuus oppia uutta ihan jo vaikka työelämää varten

Testaa itsellesi toimikunta!

Taas on kiltakähmyjen aika! Toisin sanoen, vuoden 2010 kiltatoimijat ovat haussa. Mutta mikä neuvoksi, kun hallituspaikkoja on kokonaiset 11 ja toimarivirkojakin löytyy 25 kappaletta erilaista? Sössö tulee taas hätiin, tee kähmytesti ja varmista paikkasi auringossa!

1. Kiinnostaako kiltatoiminta?

- a) Todellakin!
- b) Joo, kiltiksellä on kiva hengata!
- c) Jep, haluaisin vapauttaa luovuuteni killan hyväksi!
- d) Kyllä, kilta on hyvä keino vaikuttaa yliopiston ja sen opiskelijoiden asioihin.
- e) Ihan SIKana!

2. Oletko...

- a) yritysmaailmasta kiinnostunut ulospäinsuuntautunut tyyppi?
- b) b) atleettinen reippailija tai lahjakas sisustaja?
- c) c) kiinnostunut kaikenlaisesta kulttuurista ja ehkä jopa kirjoittamisesta?
- d) d) innostunut opinnoistasi ja edunvalvonnasta?
- e) e) erittäin hyvä ellet täydellinen?

3) Missä haluaisit nähdä itsesi ensi vuonna?

- a) Verkostoitumassa myös työelämään päin ja tutustumassa alan yrityksiin.
- b) Verkostoitumassa kiltiksellä tai kokeilemassa uusia urheilulajeja. Miten olisi vaikka hotjooga tai curling?
- c) Testaamassa skumppia ja liukuvoiteita.
- d) Valvomassa sähköläisten etuja Aalto-yliopistossa ja motivoimassa kanssakiltaisia opiskeluun
- e) Järjestämässä legendaarisia bileitä hyvässä seurassa tai laulamassa sitseillä.

4) Missä vietät aikasi?

- a) Iltani kuluvat excuilla tutustumassa potentiaalsiin työnantajiin.
- b) Tykkään juoda kahvia (tai teetä) kiltiksellä tai huvitella erilaisten urheilulajien muodossa!
- c) Siellä missä tapahtuu, kylddyrin parissa, ehkä jopa kynä kädessä!

- d) Luennoilla tai netissä seuraten kuumeisesti yliopistopolitiikan kuumimpia käänteitä.
- e) SIKin ja vähän muidenkin kiltujen riennoissa lajityypistä (sit, saunailta jne.) riippumatta.

5) Mikä on pohjimmainen intohimosi?

- a) Raha ja valta.
- b) Kiltiksen käyttäjien henkinen ja fyysinen hyvinvointi.
- c) Kaikki kiinnostaa, olen innostuvaa sorttia!
- d) Asioihin vaikuttaminen ja opiskelu.
- e) Hauskanpito, muiden ja oma.

6) Mitä kivaa voi tehdä Otaniemessä?

- a) Niemeen voi muun muassa kutsua yrityksiä saunailtaan esittäytymään, PowerPointtien jälkeen ne saattavat jopa tarjota kaljat!
- b) Niemessä voi kokeilla spinningiä, pelata kuutiopalloa tai liivahtaa vaikka rantsulta uimaan.
- c) Otaniemessä tapahtuu koko ajan, pitää vaan olla kuulolla. Voi esimerkiksi vuokrata oman leffateatterin ja napittaa leffoja yön läpi!
- d) Otaniemi on huippupaikka, sillä bilettämisen ohella asioihin voi oikeasti vaikuttaa useiden eri kanavien kautta.
- e) Öö...mitä kivaa muka El vois tehdä Otanimessä?

7) Missä olet hyvä?

- a) Puhumaan ihmisiä ympäri.
- b) Liikunta oli kymppi ja olen aina myös ollut loistava valitsemaan karkkilaatuja myyntiin.
- c) Luovassa toiminnassa: kirjoittamisessa, piirtämisessä, taittamisessa, runoanalyysissä...
- d) Puhumaan opettajia ympäri.
- e) Kaatamaan juomia. Myös laulan, tosin mielummin kuin hyvin.

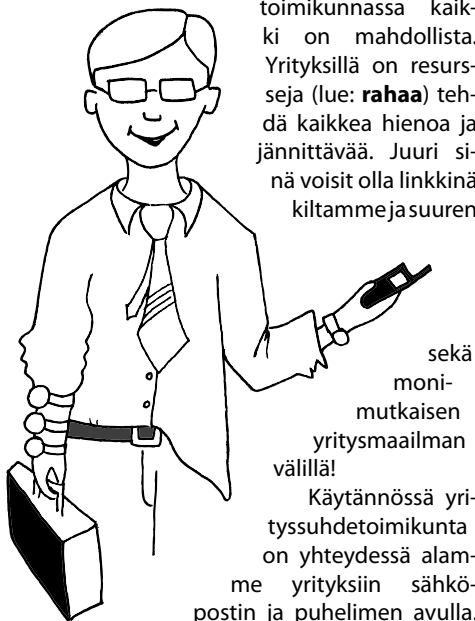
Totuuden hetki, tulokset!

Jos sait eniten a-vastauksia...

Sopiva paikka sinulle voisi olla **Yrityssuhdetoimikunta**.

Pidätkö **kuohuviinistä**? Oletko hyvä juttelemaan ennalta tuntemattomien ihmisten kanssa niin puhelimesta kuin kasvotustenkin? Onko sinulla palava halu päästä toteuttamaan jotain hienoa?

Yrityssuhdetoimikunnassa kaikki on mahdollista. Yrityksillä on resursseja (lue: **rahaa**) tehdä kaikkea hienoa ja jännittävää. Juuri sinä voisit olla linkkinä kiltamme ja suuren

sekä monimutkaisen yritysmaailman välillä!

Käytännössä yrityssuhdetoimikunta on yhteydessä alamme yrityksiin sähköpostin ja puhelimen avulla.

Toimikunta järjestää excursioita ja yritystapahtumia ja hankkii erilaisia sponsoreita killalle.

Tämän vuoden muistettavimpia reissuja oli mm. Kotimaan Pitkä, jonka yrityssuhdetoimikunta järjesti. Toimikunnan jäsenet pääsivät **reissuun luonnollisesti jonottamatta**. Lisäksi toimikunnasta osallistuu kaksi henkeä legendaarisen FXQ:n järjestelyihin.

Haku Yrityssuhdetoimikuntaan 2010 on avoinna NYT! Varmista paikkasi killan ja bisnesmaailman rajapinnassa ja käymydy!

Jos sait eniten b-vastauksia...

Hyökkää **Sisä- ja urheilutoimikuntaan!**

Sisä- ja urheilutoimikunta on yhdistelmä kokeilussa tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Sisätoimikunnan vastuualueisiin kuuluu pääasiassa arkipäivän rutiinit ja killan peruspalvelut. Erityisesti siis sisätoimikunta vastaa kiltahuoneella ja sen ympäristössä olevista palveluista (kahvin myynti, karkkikone, kopiokortit, lokerokaapit jne) sekä varaston kunnossapito. Perinteisesti sisätoimikuntaan kuuluu vähintään kaksi sisäkäisäliä, jotka käyvät tukussa ostamassa **karkkia** koneeseen ja kahvia/teetä kiltikselle jne.

Sisäkäisäliit voivat myös oman aktiivisuutensa puitteissa vaikuttaa **kiltahuoneen viihtyvyyteen** ja erinäisiin jäsenpalveluihin. Sisätoimikunnan tehtävänä on myös pitää kiltahuone ja varasto toimintakuntoisena ja siistinä. Sisäestarin ja käisäliien lisäksi sisätoimikuntaan kuuluu kiltatonttu, joka auttaa edustajia keksimään ja toteuttamaan erinäisiä vuosijuhlahahjoja.

Sisätoimikunnassa voit itse vaikuttaa pitkältikin siihen miten ja kuinka paljon haluaa hommaan käyttää aikaa, kunhan peruspalvelut tulevat hoidettua. Sisäestari toimii siis toimikunnan puheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä. Sisäestarin yhtenä olennaisena hommana on myös hyvien suhteiden ylläpito tiedekunnan suuntaan ja monien hankintojen tekeminen killalle.

Urheilutoimikunta puolestaan järjestää killan urheilu/liikuntatapahtumat. Yleisesti ottaen SIK on päättänyt panostaa yhä enemmän urheiluun ja se onkin jo näkynyt viime vuosina urheilutapahtumien määrän lisääntymisenä. Suuren jäsenmäärämme vuoksi olemme tarjonneet paljon erilaisia mahdollisuuksia ja mm. **lajikokeiluja**, mutta tietysti unohtamatta perinteisiä teekkarisarjoja ja pienimuotoisia turnauksia ynnä muita.

Urheiluvastaaviksi sopii erityisen hyvin liikunnalliset henkilöt, joilla on **hyviä ideoita ja toteuttamisen intoa**. Urheiluvastaavan homma on täysin itsensä kiinni kuinka paljon ja millaisia asioita saa aikaiseksi. Urheiluvastaavia on todennäköisesti ensi vuonna myös kaksi kappaletta.

Lisätietoja sisä- ja urheilutoimikunnan hommista saa helpoiten kysymällä edellisen vuoden toimihenkilöiltä.

Jos sait eniten c-vastauksia...

Lähde mukaan **Sössö- ja kulttuuritoimikuntaan!**

Tällä toimikunnalla on sana hallussa ja visuaalista silmää löytyy. Paperilla toimikunnan tehtävä on tuottaa kuutisen numeroa Sössöä vuodessa ja huolehtia killan kulttuuritarjonnasta. Käytännössä toimikunnalla on vapaat kädet toteuttaa **mitä tahansa fysiikan lakien rajoissa**: Voidaan pitää rantabileet Havis Amandalla, testailla kuohuviinejä lehmenteon varjolla, toteuttaa teemanumeroita rakkaus- tai vaikka Cosmopolitan-temalla, **perustaa oma bändi** tai vaikkapa sitsailla toimikunnan kesken.

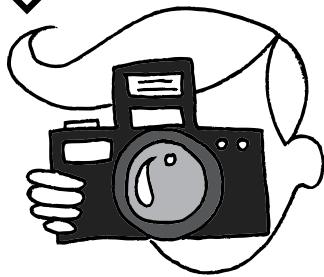
Toimitukseen kaivataan erilaisia, innostuvia tyyppejä, jotka haluavat toteuttaa uusia juttuja ja esitellä killan toimintaa ulospäin. Aiempi kirjoittaja- tai taittokokemus ei ole tarpeen, sillä uusia juttuja oppii tekemällä kuin itsestään.

Päätoimittajan johtamaan toimitukseen kuuluu muutama toimittaja, kuvittaja ja valokuvaaja, jotka tuottavat sisältöä lehteen, pari taittajaa, jotka tekevät siitä lukukelpoista sekä toimitussihteeri, joka päättää, mille yhteistyötahoille lehteä kehtaa lähettää, sekä huolehtii muista käytännön asioista.

Lisäksi toimikuntaan kuuluu kaksi kulttuurivastaavaa, jotka takaavat, että kiltalaiset saavat nauttia **niin korkeasta kuin matalastakin kulttuurista** ja kaikesta siltä

KÄHMINTÄ KÄYNNISSÄ

väliltä. Vierailut teatterissa ja konserteissa, ruokakulttuuri ja elokuvat kuuluvat kulttuurivastaavan työ- sarkaan.

Työn pääpaino on kulttuuritapahtumien luomisessa: Kulttuuria voi tuoda Otaniemeen peli-iltojen, leffamatonien tai kirjansidontailtamien muodossa. Pääkaupunkiseudun kulttuuritarjonnasta voi poimia mielenkiintoisimmat palat ja kuljettaa kiltalaisia kulttuurin luokse. Pidemmällekin saa tähdätä, viime kesänä kokeiltiin **Ruisrockin** valtausta. Kulttuurivastaavilla on melko vapaat kädet, ja miltei mikä tahansa tapahtuma sopii kulttuurin otsikon alle: tähän mennessä on koettu muun muassa **leffoja, approilua ja euroviisuja**.

Kulttuurivastaavana pääsee tunkemaan omat lempibändinsä ja -leffansa muille tarjolle, saattaapa jopa saada seura tapahtumiin ja tietysti pääsee kulttuuritapahtumiin ensimmäisenä!

Jos sait eniten d-vastauksia...

Voi **Opintotoimikunta** tai **haloped**-virka olla sinun paikkasi!

Opintotoimikunnan tehtävänä on killan jäsenten edunvalvonta tiedekunnassa. Tähän kuuluu esimerkiksi yhteydenpito tiedekuntaan (proffat + muu henkilökunta) ja eri toimikunnissa istuviin hallinnon opiskelijaedustajiin eli halopedeihin. Opintotoimikunnan ja halopedien kautta tiedekuntamme **polttavat opintoasiat** kulkeutuvat myös ylioppilaskunnalle.

Opintotoimikuntaan kuuluu opintomestari ja opintokisällit (tänä vuonna opintokisällijä on neljä), jotka järjestävät kiltalaisille kirjamarkkinoita, kurssien väliskoekertauksia, opintoaiheisia **saunailtoja** ja muuta kivaa. Opintotoimikunta ylläpitää myös tenttiarkistoa ja jakaa killan stipendit.

Hauskoja toimikunnan perinteitä ovat muun muassa **minttukaakaon** tarjoileminen Ullanlinnanmäellä, sekä

skumpan jakaminen kiltalaisille mahdollisesti järjestettävänä Wappuna.

Opintotoimikunnan tärkeä ja **ajan-kohtainen tehtävä** on myös pysyä kärryillä uudesta Aalto-yliopistosta ja jakaa tietoa eteenpäin, jotta myös kilta pysyy uudistuksessa mukana.

Halopedit

Esittelyssä HALLinnon OPiskelija EDustajat, eli halopedit.

Hallinnollisesti Elektroniikan, tietoliikennetekniikan ja automaation tiedekunta eli tuttavallisemmin ETA jakautuu neuvostoihin ja toimikuntiin, joista lähes kaikkiin kuuluu professoreiden ja muiden osaston työntekijöiden lisäksi vähintään yksi opiskelijaedustaja.

TN: Tiedekuntaneuvosto

Tiedekuntaneuvosto on tiedekunnan **yllin päättävä elin**, jota johtaa tiedekunnan dekaani. Tiedekuntaneuvosto päättää suurista linjavedoista ja viime kädessä oikeastaan kaikesta, mitä tiedekunnassa touhutaan.

KN: Koulutusneuvosto

Koulutusneuvosto keskittyy opetukseen liittyviin linjauksiin ja muun muassa hyväksyy **kandi- ja di-tutkinnot**.

OpLaa: Opetuksen laatutoimikunta

Nimensä mukaisesti OpLaa pyrkii valvomaan ja parantamaan opetuksen laatua tiedekunnassa. Lisäksi halopedejä toimii myös tiedekunnan tiedotus- ja kirjasto-toimikunnissa.

Halopedit ovat mukana päättämässä tärkeistä asioista. Heidän tulee siis ottaa selvää tiedekunnan toiminnasta ja ajankoh- taisesta koulutuspolitiikasta, jotta esille tuleviin asioihin osataan suhtautua järkevästi opiskelutovereiden luottamusta pettämättä.

Halopedit valitaan syksyn lopulla, joten sinunkin on mahdollista lähteä **vaikuttamaan tiedekunnan hallinto- ja opintoasioihin**, kunhan ilmaiset kiinnostuksesi. Tiedekuntaneuvostoon ja koulutusneuvostoon haetaan ylioppilaskunnan kautta ja muihin tiedekunnan toimikuntiin kilta järjestää haun tulevien kähmyjen yhteydessä.

Ja jos sait eniten e-vastauksia...

Kiinnitä turvavyösi, sillä saatat päätyä **Ohjelmatoimikuntaan!**

Suurimmasta osasta killan **pöytä-juhla-, bile- ja saunailto** tyypisistä virkistystoiminnasta vastaa ohjelmatoimikunta. Tästä syystä toimikunnan jäsenet ovatkin hyvin näkyvässä roolissa killan toiminnassa, hääriessään tiskin toisella puolella lähes kaikissa tapahtumissa. Kuluvana vuonna ohjelmatoimikunta koostuu hupitoimikunnasta, eli kolmesta isännästä ja kolmesta emännästä, sekä viidestä lukkarista. Tämän **toimari-kasan** pohjalta toimikunnan puhetta yrittää johtaa killan hallituksessa istuva hovimestari.

Hupitoimikunta (eli HTMK)

Hupitoimikunnan nimeä ylpeänä kantavat isännät ja emännät ovat hovimestarin johdolla vastuussa käytännössä kaikista sitsien ja saunailtojen suunnitteluun ja toteutukseen liittyvistä asioista: ohjelman ja ruokien suunnittelu, kaupassa käynti, tilojen järjestely ja siivous, ruoan valmistaminen, tarjoilu ja vaikka mitä muuta.

Työn määrä on siis myös suoraan verrannollinen tapahtumien määrään, joka on myös perinteisesti ollut varsin suuri. Kuluvana vuonna tapahtumaton viikko on ollut melkoinen harvinaisuus ja sitsejäkin (jotka siis ovat kauppareissuineen tapahtumien työläimmästä päästä) on järjestetty siihen tahtiin, että laskuisa pysäkkeen tarvitsee jo **varpaita**. Tästäkin huolimatta opiskelu on joillakin hupitoimikuntalaisilla onnistunut jopa paremmin kuin hyvin.

Työläydestä huolimatta HTMK on kui-

tenkin myös **yksi havitelluimmista**. Syynä lienee pääasiassa tiiviisti yhteen hitsautuneesta toimikunnasta ulospäin huokuva **yhteisen tekemisen meininki** ja hauskanpito. Hupitoimikunta on mah- tava jengi, johon kannattaa kuulua, vaika se jäseneltään paljon vaatii, etenkin hommaan sitoutumista ja **tietyntaista hulluutta**.

Hovimestarin vastuulla ovat yllä mainittujen asioiden lisäksi myös erinäiset hallitusasiat ja paperihommat sekä **yleinen päällepäsmäröinti**. Myös TKY:n Isännistö & Emännistö työllistää hiukan (nähtäväksi jää millainen tämä toimikunta on Aallossa), mutta on pääosin valtavan hauskaa hengailla muiden kilttojen vastaavien hemmojen kanssa!

Lukkarit

Lukkarien tehtävä on joh- taa laulua pöytäjuhlissa ja ylläpitää laulukulttuuria killassa. Pääasiassa siis lukkarien aika kuuluu sitseillä **gongin paukutteluun** ja aasinsiltojen keksimiseen sekä laululäsyjen värkkäämiseen ennen sitsejä.

Lukkareiksi valitaan yleensä **kokeneita sitsaajia**, joilta ei mene sormi suuhun kun sitsien aikatauluun tulee muutoksia ja lauluja ja aasinsiltoja pitäisi fiksata sen mukaan. **Sävelkorva ei yleensä ole vaatimus** (joskin plussaa voi saada paljonkin), sillä teekkari laulaa mieluummin kuin hyvin. Sanojen osamista toki vaaditaan.

Haluatko jotakin muuta?

Toimintamahdollisuudet eivät killasta ihan heti lopu kesken...

Viestintätoimikunta

SIK on iso porukka niin jäsenistöltään kuin toimihenkilöstöltäänkin ja on tärkeää että oikea tieto päätyy oikeaan paikkaan ajoissa. Tähän tarpeeseen on ratkaisuna viestintätoimikunta, kaverien kesken VTMT.

Hienosti sanottuna VTMT tarjoaa viestintäkanavia niin killan toimijoiden sisäiseen käyttöön kuin myös koko jäsenistön tarpeisiin. Käytännössä VTMT on muun muassa vastuussa killan **tietokoneiden** toiminnasta eli varmistaa, että kiltiksella voi aina **irkata**, lukea meilejä ja

sela- ta nettiä samoin kuin killan toimistolla tehdä töitä.

Yksi tärkeimmistä kommunikaatiovälineistä on **sähköposti**, ja viestintä hoitaa myös killan kymmeniä sähköpostilistoja. SIK:laiset hyödyntävät myös ahkerasti killan nettisivuja, joiden sisällöstä ja ylläpidosta VTMT ensi kädessä vastaa.

Kaikki viestintä ei ole kuitenkaan sähköistä, vaikka sähköllä ollaankin. Viestintätoimikunta laatii myös monenlaisia paperisia **mainoksia**, joita näkee käytävillä ja kiltiksen seinillä. Lisäksi VTMT:n riveistä löytyy pari kappaletta valokuvaajia, jotka käyvät kuvaamassa killan tapahtumissa ja ikuistavat hauskat hetket myös jälkipolville.

Ja iloisena uutisena kaikille viestintämielisille: toimikuntaan voi myös liittyä! Jos **koodausnäppäimistö** tuntuu pysyvän kädessäsi edes jollakin tapaa,

aavistelet, että sinulla saattaisi olla graafista silmää, **valokuvia** on tullut otettua tai muuten vain haluat puhalttaa jälleen uutta henkeä **killan tiedonkulkuun**, olet enemmän kuin tervetullut.

Fuksitoimikunta

Killan fuksinmielisin toimikunta, fuksitoimikunta, on puolet vuodesta killan pienin toimikunta. Vuoden vaihteesta mahdolliseen **Wappuun** asti sensijaan toimitaan- kin tuplamiehityksellä.

Toimikunta koostuu kahdesta fuksikapteenista ja ISOvastaavasta. Molemmat tehtävät ovat äärimmäisen monipuolisia, sisältäen Sössöön kirjoittamista, sitsien ja saunailtojen järjestämistä ja paljon muuta tekemistä fuksien ja ISOhenkilöiden kanssa.

Fuksitoimikunta vastaa killan **fuksitoiminnasta**. Periaatteessa homma menee niin, että fuksikapteenit pitävät huolta fukseis- ISO-

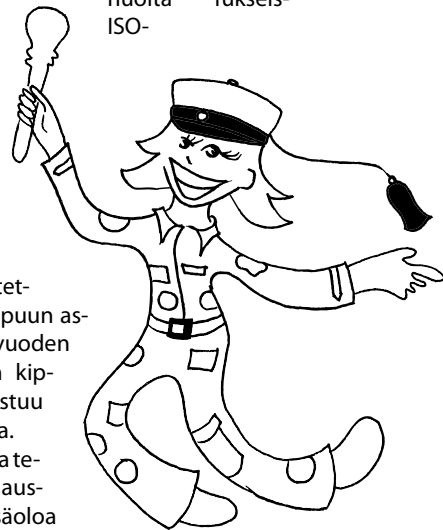
vastaava **ISOista**. Tehtävät kestävät siis n. **puolitoista vuotta** (mahdollisesti järjestettävään Wappuun asti), joista vuoden ajan toinen kippareista istuu hallituksessa.

Suuri osa tekemisestä hausee yhdessä oloa **kippariparin**, muiden kilttojen kippareiden ja ennenkaikkea fuksien kanssa. Samoin ISOvastaava pääsee tekemään yhdessä muiden kilttojen ISOvastaavien kanssa.

Ulkotoimikunta

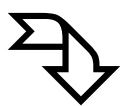
Hei! Hej! Hola! Bonjour! Hi! Tere!

Parhaiten ulkotoimikuntaa voisi kuvata sanat **kansainvälisyys** ja **suhteellisuus**. International helper järjestää ulkareille kaikennäköistä ohjelmaa, kuten

” **Muista kähmiytyä!**

saunailtoja ja sitsejä. Hän myös lähettää viikoittaisen infomailin englanniksi killan tapahtumista ulkkareille tarkoitetulle listalle. Tänä vuonna toiminnassa on ollut mukana myös Helping international, joka on luonut suhteita ulkkareihin ja kirjoitelut sössöön ja on myös itse kansainvälinen opiskelija. Ulkokisällin tehtävänä on ylläpitää ja **luoda suhteita Otaniemeä ympäröivään maailmaan**. Killan ystäviä löytyy mm. lukuisista ainejärjestöistä, sähkökilloista ja Ruotsista. Ulkomestari johtaa toimikunnan toimintaa ja vastaanottaa **kutsuja vuosijuhliin**.

Jos uusiin ja erilaisiin opiskelijoihin tutustuminen ja/tai kansainvälistyminen kiinnostaa, ulkotoimikunta on sinun juttusi. Vuodesta jää mieleen hetkiä, jolloin **iloinen ulkkari** kapsahtaa yllättäen kaulaasi ja kiittää, keltatakinen **ruotsalainen** pyyhkii olutta suupielestäsi ja toisen paikkakunnan sähköteekkari esittää oman mielenkiintoisen versionsa helikopterista. Ja paljon, paljon muuta.

EESTEC LC Helsinki

Electrical Engineering STudents' European association – Local Committee Helsinki

Sanahirviön takaa löytyy noin viikon mittaisia workshoppeja, kulttuurivaihtoja ja soft skill trainingeja **ympäri Eurooppaa**.

Tämän ulkotoimikunnan radikaalisuuden tehtävänä on mahdollistaa kiltamme jäsenistön osallistuminen näihin tapahtumiin. Koska homma toimii jonkinmoisena vaihtokauppataloutena, vastavuoroisesti myös meidän LC:me pitää järjestää vuosittaisella tasolla tapahtuma, johon muualta tulevat EESTECcerit voivat osallistua. Aktiivisesti yritämme myös tuupia ihmisiä lähtemään ulkomaille, joka on muuten uskomattoman vaikeaa hommaa nykyään.

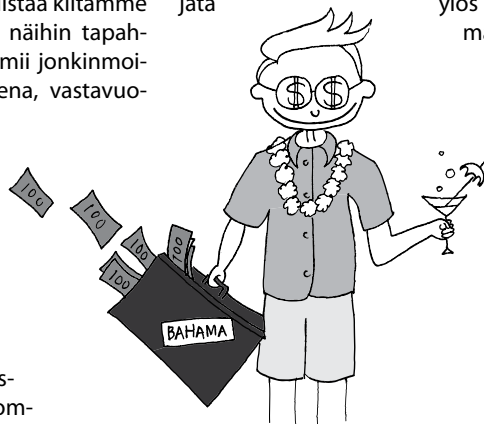
Tähän tarvitaan tekijöitä, joka johtaa myös siihen, että meidänkin hommiimme voi hakea. Tere tulemast!

Rahteeri eli rahis plus sihteeri

Rahastonhoitajan eli kavereiden kesken rahiksen tärkein tehtävä on vartioida killan rahavaroja ja **syöstä tulta** niitä päin, jotka uskaltavat killan kassakaapin lähele. Apunaan rahiksella on tässä tehtävässä vuoden alussa yhdessä muun hallituksen kanssa laadittu talousarvio. Rahiksen tehtäviin kuuluu raha-anomusten, laskujen ja muiden käsittely, sekä talousasioiden esittely hallituksen viikottaisissa kokouksissa, sekä suurin yksittäinen tehtävä: **kirjanpidon tekeminen** ja tilinpäätöksen sekä välitilinpäätöksen laatiminen.

Omaa toimikuntaa rahiksella ei ole. Niinpä hallituksen ainoat toimikunnat rahat rahis ja sihteeri muodostavat rahteerin. Tällä porukalla sekä entisten rahteerien kanssa on hyvä järjestää jotain **yhteistä kivaa**. Viime vuosina myös TKY:n kiltujen ja osakunnan rahikset ovat järjestäytyneet tavoin jos toisin.

Sihteerin virkaan kuuluu hallituksen ja valtuuston kokousten **dokumentointi** pöytäkirjojen muodossa sekä killan arkistosta huolehtiminen. Sihteeri on hallituksen **täysivaltainen jäsen** ja rahteerin toinen osapuoli. Kokouksissa sihteerin tulee olla hereillä ja kirjata ylös tärkeimmät asiat.

Kokouspöytäkirjojen arkistointi ja niiden tiivistäminen valtuuston luettavaksi ovat keskeisiä sihteerin tehtäviä. Sihteerin tulee myös muistaa varata kokoustila hallituksen kokouksille, ettei jouduta palaamaan taivasalle.

Lopuksi pikkunakki nimeltä puhis

Puheenjohtajan pestiä on vaikeaa kuvailla tarkasti lyhyessä esittelyssä. Käytännössä tehtävänä on **johtaa hallitusta** ja huolehtia, että asiat sujuvat killassa.

Puhiksen täytyy koko ajan pitää itsensä perillä asioista, sillä toimintaa on vaikea organisoida ilman tarvittavia taustatietoja. Hommana on siis tavallaan jatkuva havainnointi ylioppilaskunnan, tiedekunnan ja muiden sidosryhmien suunnalla sekä varsinkin oman killan sisällä.

Puheenjohtajan pesti on voimassa **ympäri vuorokauden**. Tämä tarkoittaa sitä, että huolimatta siitä, oletko luennotta, vapaalla tai tekemässä kiltajuttuja, olet silti killan puheenjohtaja sekä hyvässä että pahassa. Jos jokin asia on kriittinen ja vaatii nopeaa reagointia, täytyy joustaa elämän muista asioista. Toisaalta taas ihmiset yleensä tajuavat homman laajuuden ja vaativuuden. Sen mukana tulevassa arvostuksessa on mukava paistatella myös helppoina hetkinä.

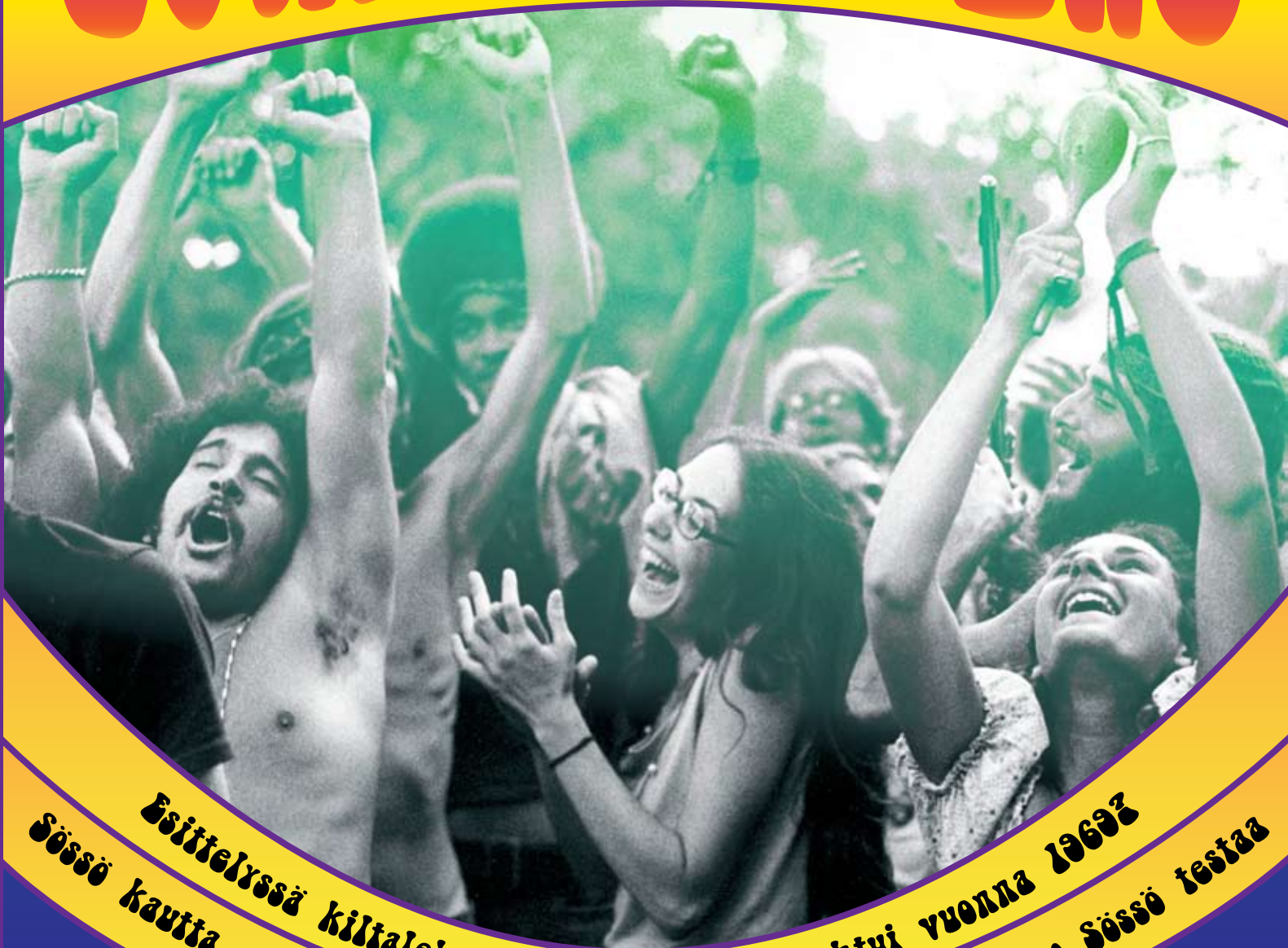
Hommassa on paljon tekemistä, organisointia ja vastuuta. Se on todella monipuolinen ja aikaa kuluu ihan niin paljon kuin sitä vaan on valmis käyttämään. Mitä enemmän hommaan panostaa, sitä enemmän siitä saa takaisin – korkojen kera.

Tämä vuosi on ollut mielestäni **mahtava**. Uudet ihmiset, uurastuksen tulosten näkyminen ja lukuisat upeat hetket ovat sitä, minkä takia hommaa jaksaa ja miksi saman valinnan tekisi uudestaan. Jos tehtävä kiinnostaa, älä jää katuun, vaan lähde ehdolle!

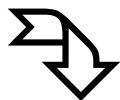
1969-2009

SÖSSÖN

JUHLANUMERO

Esittelyssä kiltalehtikaverit - Mitä tapahtui vuonna 1969?
Sössö kautta aikojen - SIK-hymni nuotilleen - Sössö testaa: Sössö testaa

Onnea Sössö 40v!

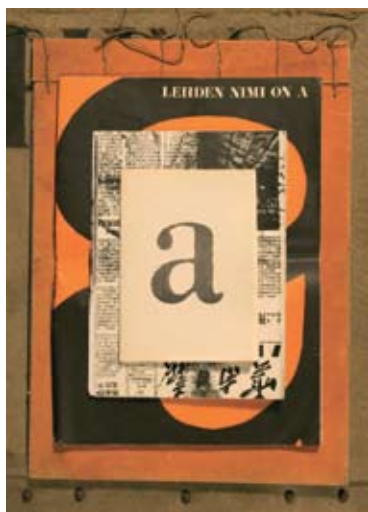
Keski-ikäiselle, mutta nuorekkaalle synttärisankarille sataa onnitteluja kiltalehtikavereilta! Vaikka Polyteekkari kuopattiin, porskuttavat kiltalehdet yhä Otaniemessä. Kiltansa näköiset kiltalehdet esittäytyvät nyt päivänsankarin sivuilla.

Lehden nimi on a.

Arkkitehtiopiskelija-lehden ensimmäinen numero ilmestyi vuonna 1964 ytimellä nimellä a. Sitä ennen arkkitehtiopiskelijoiden äänitorvina olivat toimineet Suomen teknillisen korkeakoulun arkkitehti-osaston pikkujoulu-lehti sekä tiiviimmin nimetty Arkkinihiliisti. Arkkitehtiopiskelija-lehti politisoitui ajan hengen mukaisesti vahvasti 1970-luvun alussa, mikä johdatti talousongelmiin Suomen arkkitehtiliiton vähentäessä taloudellista tukeaan. Taloudellista taakkaa jakamaan toimistunkuntaan otettiin edustajat Oulun ja Tampereen arkkitehtikilloista, mikä valoi perustan kiltotojen tulevalle julkaisu-yhteistyölle. Ratkaisua otaniemeläisten itsetunnon kannalta helpotti se, että TKK:n arkkitehtiopiskelijat olivat alkaneet julkaista uutta omaa lehteään nimellä A-kilju.

Arkkitehtiopiskelijan poliittisuus väheni 1970-luvulla, ja lehti käsitteli korkeatasoisesti arkkitehtuurin ajankohtaisia kysymyksiä. Tästä huolimatta talousvaikeudet jatkuivat, ja 1980-luvulla lehden julkaisussa oli taukoja – 1990-lu-

vulla lehteä julkaistiin vain -93 ja -96. Arkkitehtiopiskelija heräsi pitkästä horksestaan Otaniemessä vuonna 2001 ja on tällä hetkellä Teknillisen korkeakoulun Arkkitehtikillan ainoa julkaisukanava.

ARKKITEHTIOPISKELIJA

2/2008 ark kilju

Vuodesta 2002 lähtien lehteä on julkaistu vuorotain Otaniemen, Tampereen ja Oulun arkkitehtikilltojen toimituksena. Lehden on ensimmäisestä numerostaan asti ollut tarkoitus toimia "avoimena luonnoslehtiönä", vapaana foorumina, jonka sisällön opiskelijat itse tuottavat. Sisällön aiheet ovat yhtä vaihtelevia kuin toimituskunnatkin, mutta ennen kaikkea Arkkitehtiopiskelija tarjoaa arkkitehtiopiskelijalle mahdollisuuden tuoda itseään, aatoksiaan ja luentomuistiinpanojen reunaan raapustettuja töherryksiään julki laveasti määritellen Suomen laajalevikkisimmässä arkkitehtuurijulkaisussa.

Arkkitehtiopiskelija onnittelee 40 vuoden tyrskyistä ja karikoista luovinnutta Sössöä – toivottavasti painokoneet saavat vain lisää puhtia uusista aalloista!

Satu Niemi

Arkkitehtikillan hyvin teroitettu kynä -09

Teekkarikylän mittavin kiltalehti – Geometres

Geometres, tuo Maakansan virallinen äänitorvi, ilmestyy viidesti vuodessa. Tänä vuonna kokonsa ja selkeän teematuksen puolesta uudistuneen lehden sivuilta voi seurata maanmittarien edesottamuksia ekskuilta, koululta, harrastuksista ja arkipäivän haasteista. Julkaisu on juorah-tava ja vakuuttavaan seiskamaisen nuuhkivaan tyyliin korostettu laatujournalismin ilmentymä.

Vakipalstoina lehdessä ovat tänä vuonna numerosta toiseen olleet: "Aallonharjalla", joka esittelee aaltoilmiöitä aina Alvar Aalosta lainelautailun kautta aaltopahviin; "Mittarit edestä ja takaa", joka tarkastelee mittarien käyttäytymistä ulkopuolisen näkökulmasta; "GokkiCorner", joka maistelee kunkin numeron teemaan sopivia herkkuja; "Anssi", jossa arvostellaan kriittisesti teemaan väkisin yhytettyjä levyjä; sekä vuosien mittaan perinteiksi muodostuneet "Ajan totuus" ja "G-mies", jotka kommentoivat nasevasti maanmittareiden välisiä suhteita ja ajankohtaisia asioita.

Geometreksen nimi juontuu ranskankielestä ja kääntyy suomeksi niinkin omaperäisesti kuin "Maanmittarit". Lehti tehdään n. 20 toimituskuntaan kuuluvan mittarin voimin kaikille maanmittareille ja mittarinmielisille. Onpa lehden syövereistä löydetty yleismaailmallisestikin kiinnostavia asioita, kuten Spring Awakening -musikaaliarvostelu, festarikatsauksia, useampi ravintolakatselmus sekä huomioita pääkaupunkiseudun saunoista. Jos siis havaitset Geometreksen lojumasta kiltahuoneeltasi, älä epäröi tarttumasta tuohon ajan hermolla surfaavaan metropoliittiin maakansan hengentuotoon.

Geeli S.

Geometreksen päätoimittaja -09

Paljon onnea Sössö!

KoLehti onnittelee keski-ikään ehtinyttä kollegaansa. Olet tehnyt todella upeaa jälkeävuosien varrella. Mikäli joku sähköläinen ei ole ikinä kuullutkaan KoLehdestä, pieniesittely lieene paikallaan.

KoLehti on siis rakkaan Koneinsinöörikillan oma lehti. Lehden ensimmäinen numero kulki nimellä Mutteri ja ilmestyi jo vuonna 1966. Ensimmäisen lehden nimikilpailun seurauksena nimeksi va-

littiin Kokilli. 1970-luvulla KIKillä oli jopa kaksi lehteä, KIK-elit ja Kokilli. Lehtien yhdistyessä nimeksi tuli KIK-näkökulma, joka myöhemmin muutettiin muotoon Kiltaset. Lehti

toimi tällä nimellä ainakin 80-luvulle asti. Nykyiseen KoLehti-muotoon päädyttiin

ilmeisesti joskus vuosien 1985 ja 1995 välillä.

Lähihistorian suurin uudistus koettiin vuonna 2008, kun silloinen päätoimittaja kyllästyi Sössön ylivaltaan ja päätti tehdä asialle jotain. Vaadittiin lisää rahaa budjettiin, *Kolehti kun on kokonaan kiltarahoitteinen lehti*, hankittiin graafikko ja syksyllä perustettiin toimitus. Silloin myös ulkoasu sai harmonisen ja standardista poikkeavan neliömallinsa. Ja kaikki tämä vain siksi ettei haluttu jäädä niin kauas kilpailijan lehdestä.

Tällä hetkellä KoLehti elää ja porskuttaa hyvin. Vaikka Polyteekkari on siirtynyt ajasta ikuisuuteen, toivon silti että pääsemme mitteleämään voimiamme Otaniemen paras kiltalehti -kilpailusaa. Saa nähdä, onko edes mahdollista ohittaa yhtä Otaniemen hienoimmista lehdistä.

Enna Rane

KoLehden päätoimittaja

Kukka onnittelee

Kukka on pienen Athenen keskikokoinen lehti, joka syntyy seuraavanlaisella prosessilla:

1. Sähköposti: "Kukka-kokous OLOhuoneella ajankohtana XXX. Tarjoan suklaata jos joku muu keittää kahvit!"
2. Athenelaiset kirjoittavat.
3. Päätoimittaja oikolukee ja taittaja (<3) taittaa.
4. Päätoimittaja oikolukee ja nillittää ja taittaja taittaa uudelleen.

5. Päätoimittaja on tyytyväinen ja lehti menee painoon.
6. Päätoimittaja huomaa ainakin ainakin seitsemän typoja ja tyhmyyttä jotka ovat menneet läpi seulasta.
7. Ihmiset toivottavasti lukevat ja ehkä joskus jopa tykkäävät jostain.

Päätoimittaja mainitaan listassa aivan liian monta kertaa. Ainoa oikeasti merkitsevä on kohta 2, ne ihanan helposti innostuvat athenelaiset, jotka harvoin vastaavat kieltävästi kirjoituspyyntöihin. Näiden ihmisten älyttömät spontaanit ideat ja terävät päät tekevät Kukasta sen mitä se on. Kukka haluaa onnitella Sössöä pitkästä urasta ja myöntää

olevansa sille välillä hieman kateellinen siitä omistautumisesta ja ammattimaisuudesta, jonka sen toimitusneuvosto sille tarjoaa.

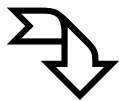
Johannes Nyman

Kukan päätoimittaja

Hyvistä ja huonoista jutuista

Päivänsankarin täyttäessä vuosia on tapana katsella vuosia menneitä ja kaikkia niitä hienoja asioita, joita päivänsankarin elämänsäkaareen on mahtunut. Saattaapa joku innokas ennustaa päivänsankarille pitkää ikääkin ja siten maalailla mahtipontisia tulevaisuudennäkymiä. Näin on varmasti jo tehty 40-vuotisen Sössönkin kohdalla, joten uskaltanen ottaa epäsovinnaisemman näkökulman.

Olen sekaantunut kiltalehtien kirjoitteluun kolmisen vuotta ja tuona aikana olen huomannut, että aina kiltalehden teko ei olekaan auvoista, vaikka näin keimailevista juhlapuheista saattaakin luulla. Epäilen, että kyseessä ei ole vain oman kiltani vajavaisuus vaan yleisempi ilmiö. Kukapa kynäniekka sitä joka kerralla priimatavaraa kirjoittaisi? Aina silloin tällöin lehteen päätyy heikompaakin materiaalia ja aina joskus DL venähtää. Minkäs sille voi?

Maallikko saattaa miettiä, millaista bluokan tuotosta kiltalehdissä aika-ajoin syntyy. Lienee paikallaan kategorisoida heikkolaatuiset kirjalliset tuotokset. Kiltalehden yksi tehtävä on tiedottaa kilan jäsenistön edesottamuksista, tässä tyyppillisin munaus lienee mielenkiinnostoman uutisreportaasin kirjoittaminen. Innokas reportteri saattaa vaikkapa raportoida ekskursiosta tapaan, joka kiinnostaa korkeintaan ekskursiolla mukana olleita. Samanlainen ”me itse” kömmähdys lienee lehden toimituksen tekemisistä kertoilu ja muu sekalainen metatason raportointi[ajatusviiva]selvennyksen vuoksi mainittakoon, että tämä juttu edustaa juuri tätä kakan kategoriaa.

Yllä mainitut eivät suinkaan ole ainoat virheet, joihin viiden minuutin päästä hämmöttävän deadlinen kanssa tuskaileva toimittaja saattaa syllistyä. Hyvänkin

juttuidean saattaa helposti tyriä sillä, ettei kirjoittaja saa jutusta irti kaikkea sen piilevää potentiaalia. Vastaavasti jää-räpäinen kirjoittaja saattaa pitää kiinni alun perin hyvältä vaikuttaneesta ideasta vaikka ensivedoksen jälkeen on jo varsin selvää, ettei jutusta niin hyvä tullutkaan. Myös kuvituksen kanssa voi sählätä ja asiallisenkaltaiseksi tarkoitetun jutun sählätä taittovaiheessa Seitsemän päivää -lehteä muistuttavaksi sekasotkuksi.

Homma voi mennä pieleen monella tavalla. Ja uskokaa tai älkää, niin se usein meneekin. Itse useamminkin surkean jutun kirjoittaneena voin sanoa, että ei se niin vaarallista ole. Ja eihän sitä priimakaan synny, jos koko ajan pelkää munaavansa. Tahdon toivottaa sössöläisille mukavia seuraavaa neljääkymmentä vuotta ja hyviä huonoja juttuja.

Juho Häppölä
Kvantin päätoimittaja

Proleko? tervehti

Proleko? on Tuotantotalouden Kilta Prodekon virallinen äänitorvi. Viimeistä teinivuottaan viettävä lehti on nuoruudessaan tuonut kiltalaisten luettavaksi kuulumisia killan tapahtumista sekä infoa siitä, mitä TKY:n ja AYY:n suunnalla tapahtuu. Myös kaikki valmistuneet diplomi-insinöörit ovat saaneet ja saavat jatkossakin nimensä Proleko?n sivuille. Tämän vuoden aikana toimituskunta on testaillut uusia lajeja tankotanssista hotjoggan ja näin innostanut kiltalaisia PoRamaiseen ajanviettoon.

Anna Cajanus
Proleko?n päätoimittaja

Ruutisten onnitelut

Ruutiset on raksalaisten oma lehti, joka on ilmestynyt jo vuodesta 1963. Alun perin lehden nimi oli Keskeltä keskelle, mutta myöhemmin 1970-luvulla nimi vaihdettiin, koska se tulkittiin liian poliittiseksi nimeksi. Ruutiset on jo vuosikausia ollut Otaniemen ainoa A3-kokoisena ilmestyvä kiltalehti. Se julkaistaan neljä kertaa vuodessa ja viimeiset vuodet se on ollut mustavalkoinen lukuun ottamatta värillisiä kansia sekä keskiaukeamaa. Ruutisten toimituskunnan puoles-

ta haluan vielä onnitella kunnioitettavan 40 vuoden ikään päässyttä Sössöä! Pitkää ikää ja kirjoittamisen iloa myös tulevaisuudessa.

Juho Sihvola
Ruutisten Päätoimittaja 2009

Tisle

Tisle on Kemistikillan ainut ja varmasti kirkkain äänenkannattaja. Jo vuodesta 1966 ilmestynyt lehti syöpyy kiltalaisten mieleen niin hyvässä kuin pahassakin noin viisi kertaa vuodessa. Tyyppillistä Tisleelle on joka numeroon vaihtuva tee- ma, joka vaikuttaa Tisleen ulkoasuun ja... no, ainakin siihen. Muutamia esimerkkejä vuosien varrelta ovat Raitisle, IltaTisle sekä pahamaineinen Musta Tisle, josta puhutaan vain kuiskuttaen. Näistäkin mielen kukkasista huolimatta Tisle on ja voi paksusti sekä luonnollisesti haluaa onnitella vielä viriiliä ja vetreää 40-vuotias-ta Sössöä.

Mikko Peura
Tisleen päätoimittaja

Sössö *kautta aikojen*

Koonnut: Sössön toimitus 2009

Mitä on kiltalehti? Se on tapa viestiä kiltayhteisön asioista killan sisäisesti ja myös ulospäin. Se on kanava reagoida ylioppilaskunnan asioihin. Se on kiltalaisille väylä toteuttaa itseään. Se on tekosyy kokeilla kaikkea hauskaa, esimerkiksi ajaa rallia Otakaarella tai pitää rantabileet maaliskuisella Havis Amandalla. Mutta ennen kaikkea, se muistuttaa, ettei asioita tarvitse ottaa turhan vakavasti.

Lehden nimi muuttui S-össöksi.

Poliittissävyyiset kirjoitukset alkavat vähetä.

70-luku

70-luvun loppu

Taitto oli lähinnä leikkaa-liimaa-tasolla.

Kaikki alkoi 1.9.1969, kun ensimmäinen Sössö, tuolloin vielä S-ÖS näki päivänvalon. Päätoimittaja Matti Kosola totesi painokkaasti: "Jos tähän lehteen ei tule kirjoituksia, niin kyllä minä kirjoitan."

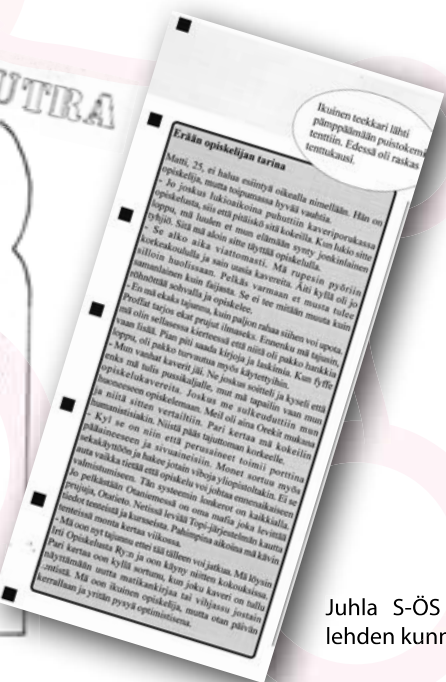
1969

 kautta aikojen

”Hyvät lukijat! Haluaisin kiittää teitä. On se hyvä, että on olemassa edes yksi lehti, johon saa kirjoittaa mitä hyvänsä, ilman, että kukaan korvaansa lotkauttaa.”

Nimim. Mitähän ensi kerralla valehtelisin

Juhla S-ÖS 25-vuotiaan lehden kunniaksi.

Sössö ennen ja nyt

Ennen
70-luvulla teemanumeroita esimerkiksi tutkintonsäännöstä ja hallinnonuudistuksesta

Nyt
2009 teemanumeroita esimerkiksi rakkaudesta ja Aalto-yliopistosta

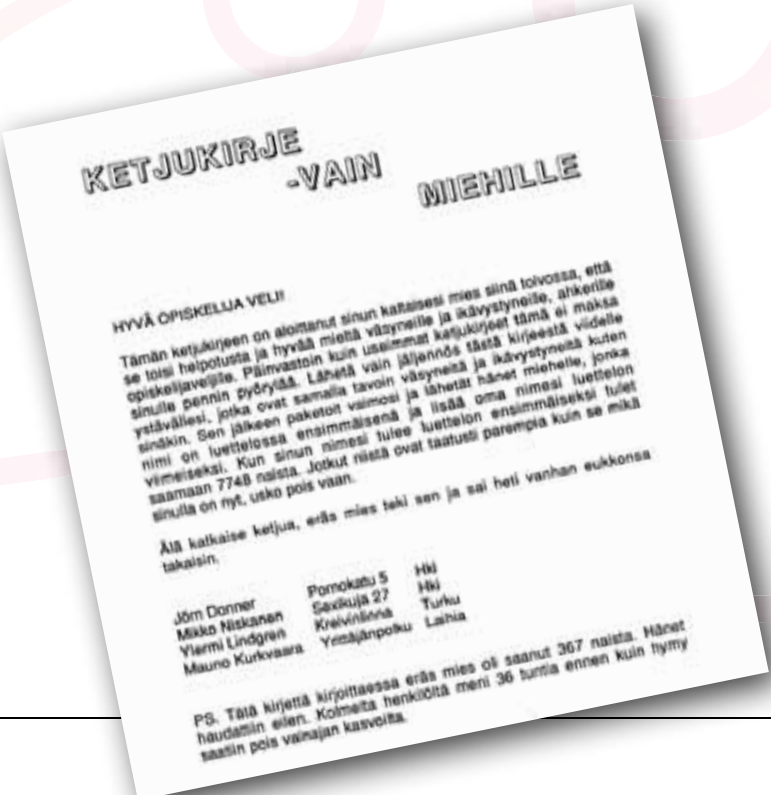
Ennen
Taiton tukena sakset ja liima

Nyt
Taiton tukena Adobe InDesign, Photoshop ja Illustrator

Ennen
Sarjakuvahahmona Hemmo Paskiainen ja Nabla

Nyt
Sarjakuvahahmona Vanha Likainen Setä

Sössö testaa -suosikkipalsta alkaa.

- Värit lisääntyvät lehdessä.
- Viime vuosina on alettu pitää julkaisutilaisuuksia numeroiden ilmestymisen yhteydessä.
- Toimikunnat kokeilevat rajojaan ja mielikuvitustaan.

What's next?

2000-luku

Vuonna 1977 lehti tehtiin leikkaamalla ja liimaamalla jutut A4 arkkeille kiltahuoneen kaappiin pudotetuista kirjoituskoneella kirjoitetuista jutuista. Lehti ilmestyi lukukausien aikana noin kahden viikon välein painoksen ollessa 550–650 luokkaa. Sivuja Sössössä oli vaihtelevasti 8–32 kooltaan A5.

Monistus tapahtui Ota-xeron opetusmonisteiden kopiokoneilla, jotka tuohon aikaan sijaitsivat vielä Sähköasastolla kiltahuoneen vieressä. Koneiden painojälki ei ollut kovin kaksista ja seuraava päätoimittaja päättikin ulkoistaa painotyön ja keskittyä toimitukselliseen laadun kohotukseen, missä hän onnistuikin kiittävästi.

Mutta 1977 toimitus (minä, **Jarmo Rähä**, **Unto Vähäsalo** ja **Jukka Ajo**) siis vielä hikoili useita tunteja jokaisen numeron takia kopiokoneiden ja niputus- sekä nitojakoneiden parissa, mikä tietenkään ei ollut kovin hauskaa. Ajoittain toimituksen maanittelu paikalle olikin aika työn takana.

Näin jälkeinpäin ajateltuna olisi ollut fiksua houkutellessa toimitukseen myös muutama naispuolinen teekkari, mikä olisi varmaankin nostanut osallistumisaktiiviteettia ja parantanut lehteä muutenkin. Muistaakseni seuraava päätoimittaja oli tässäkin suhteessa viisaampi.

1977 alussa elettiin vielä kovin politisoituneessa opiskelijamaailmassa mikä myös näkyi lehden sivuilla ajoittain varsin kiihkeänä käydystä vasemmiston ja oikeiston välisestä keskustelusta. Näiden lisäksi oli vielä kolmantena ulottuvuutena kristillishenkisiä juttuja. Ilmassa oli kuitenkin jo kyllästymistä jatkuvaan politikointiin ja vuoden mittaan teekkarihenki ja kaikenlainen epäpoliittinen hauskanpito lisääntyikin lehdessä merkittävästi.

Ehkä paras muistonipäätoimittajavuodesta oli legendaarisesta TST-assistentista **Pekka Sinivaarasta** tekemäni haastattelu hänen kotonaan. Hupaisinta oli etenkin jutun sisältämän Sössön ilmestymistä seuranneet kyselyt "ihanko oikeasti sinä kävit siellä?" ikäänkuin minun olisi katsottu käyneen leijonan luolassa ja ihmehen kaupalla selvinneen siitä hengissä.

Jouko Niiranen
päätoimittaja 1977

Sössö testaa

Koonnut: Sössön toimitus

Kiltalehtemme testikulttuurin parhaita paloja vuosien varrelta

Juhlan kunniaksi kestosuosikkipalsta "Sössö testaa" testaa itsensä! Innostus asioiden testaamiseen on ollut jo kauan läsnä Sössön sivuilla. Kokeiltiin sitten ketsupin fysikaalisia ominaisuuksia, etanolijääpaloja tahi liukuvoiteita, Sössö testaa on aina ollut auttamassa lukijoitaan arjen valinnoissa.

Vaikka taipumus asioiden testaamiseen juontaa juurensa jo 1980-luvulle, näki Sössö testaa -palsta virallisesti päivänvalon vuonna 1992 pääsössö Panu Rahikan astuessa puikkoihin. Vuosien varrella kokeiluja on tehty laidasta laitaan, ja niistä esitellään nyt joitakin poimintoja!

Testauksen kohde: 40 %:n etanoliliuoksen jäätyminen ja etanolijääpalojen käyttäytyminen lämpimämmissä nesteissä

Testausajankohta: 15.9.1995

Testin tulos: Etanoliliuos todella jäättyi hiilihappojäässä ja jääpalat liukenevat huomattavan nopeasti. Lisäksi todettiin etanolin nostattavan yhteishenkeä ja yleistä mielialaa myös jäähdytettynä.

Testauksen kohde: FELIX-ketsupin fysikaaliset ominaisuudet

Testausajankohta: 1/1996

Testin tulos: Ketsupin todettiin vastaavan perinteistä materiaa, "josta käsittämämme kosmos enimäkseen koostuu". Resistiivisyytensä perusteella ketsuppi lukeutuu lähinnä puolijohteisiin, ja sen arvioitiin soveltuvan hienosti tulevaisuuden nopeisiin piireihin. Tutkimuksen

todettiin olevan ensimmäinen laatuaan, jotta tutkimustiimi jäi odottamaan tunnustusta Nobel-komitealta.

Testauksen kohde: Otakaari rallimaastona

Testausajankohta: 6/1998

Testin tulos: Kuten jokaisen itseään kunnioittavan pickupilla kurvailevan rallikuskin, myös testiryhmän viimeinen EK päätttyy nakkikioskilla rähinöintiin.

Testauksen kohde: Yliopiston vessakulttuuri – tällä kertaa seinäkirjoitukset miesten puolella

Testausajankohta: 5/1999

Testin tulos: Porthanian puolella vessanovet "paljastuivat varsinaiseksi aarraitaksi kulttuuriantropologin kannalta", mitään vastaavaa naisanatoman tuntemuksen saralla ei kuulemma TKK:n vessoissa ollut tavattu. Päärakennuksen klosettien tunnelma oli lähinnä "kappelimainen", ja seinät hohtivat puhtauttaan.

**” Poliisit ka-
toavat jäljiltämme
yhtä nopeasti kuin
salama sähkötekni-
kan laboratorion**

**” Testiaineisto hu-
peni yllättävän nopeasti
vilkkaan tutkimustoimin-
nan seurauksena**

**” Tilan varustus koostui
totuttuun tapaan muutamasta
"pystypäätteestä" ynnä
viidestä eriöihin sijoitetusta
"työasemasta"**

tiedesensatio:
**FELIX selvitti
materiaan
salaisuuden**

Puoliintumispaksuus:

$$\delta_{1/2} = \frac{s \cdot \ln(1/2)}{\ln(r/r_0)} = \frac{0.05175 \text{ m}^2 \ln(1/2)}{\ln(2333/3434)} = 0.039 \text{ m}$$

Testauksen kohde: Sössön kesto

Testausajankohta: 7/2003

Testin tulos: Sössö kestää lähes kaiken ja on vielä luettavissa täytekakkutahrain jälkeen

Testauksen kohde: Otaniemen opiskelijaravintolat

Testausajankohta: 4/2005

Testin tulos: Alvari on fuksien ja muutamien vanhemman peruskurssin suorittajan kantis. Dipolissa ollaan Sodexho-keskittymän päämajassa, jonka "linjastosuunnittelun monisärmäisin timantti kannattaa käydä kokeilemassa". Täffän keskiviikkospagettien legendaarisuus tunnustettiin tässäkin testissä.

Testauksen kohde: "Nallekarkkien tuomiopäivä", tarkemmin namien eri teloitustuodot

Testausajankohta: 4/2006

Testin tulos: Nalleja lynkattiin veitsellä, "roviolla" polttamalla, vodkaan hukuttamalla, mikrossa, gerbiilin avulla sekä kiehuvaan veteen. Näistä mikro selvisi voittajaksi.

” Pää poikki ja palasiksi

Karilainen demonstroi Sössön täytekakunsietoa. Sössö on vielä täysin luettavassa kunnossa.

Testauksen kohde: Kännykkän lentorata

katapultilla ammuttuna

Testausajankohta: 4/2008

Testin tulos: Pienen mutta tiheän luurin todettiin lentävän parhaiten, testivoittajaksi selvisi Nokia 6210.

” [eräs testituote]
Soveltuu lähinnä miehiin
seen yksinpuuhasteluun

Testauksen kohde: Liukuvoiteet

Testausajankohta: 1/2009

Testin tulos: Liukuvoiteita ei kannata pelätä. Testin voittajaksi nousi silikoni-pohjainen M Eros Super Concentrated Bodyglide.

Kuva: Jasmine Holmström

Kumpi tuli ensin,

Sössö vai Armstrong?

Ei uskoisi, mutta on ollut myös aika, jolloin kuussa ei ollut käyty.

Vuonna 1969 keskiolut saapui maitokauppoihin.

Kuva: Ari Nurmela

Kuva: NASA

Vuonna 1969 tapahtui muutakin merkittävää kuin Sössön ensimmäisen numeron ilmestyminen.

- Tammikuussa Richard Nixon astui virkaansa Yhdysvaltain presidenttinä ja The Beatles esiintyi viimeisen kerran Apple Recordsin katolla. **1.1. lähti-en Suomessa sai myydä keskioluta tavallisissa kaupoissa.**
- Maaliskuussa Euroviisut päättyivät neljän maan tasapeliin: ykkössijalla 18 äänellä olivat Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Alankomaat ja Ranska.
- Toukokuussa tehtiin Helsingissä päätös metron rakentamisesta.
- Kesäkuussa **Apollo 11** laskeutui kuu-hun. Kesällä syntyi myös Unix mahdollisen nimen *Unics* alla.
- Elokuussa **hipit heiluivat mudassa Woodstockissa.**
- Lokakuussa pidettiin mielenosoituksia Vietnamin sotaa vastaan, **Monty Python's Flying Circus** -sarja näki päivänvalon BBC Onella ja ensimmäinen viesti lähetettiin ARPANETin, Internetin edeltäjän välityksellä.
- Marraskuussa lähetettiin ensimmäinen jakso Sesame Streetiä ja Pelé teki tuhannen maalinsa.

Annukka Mannila

Kirjoittajan isä oli 10 vuonna 1969

Kuva: Ric Manning

SIK-hymni nuotilleen

Teksti: Venla Pouru

Vaikka teekkari laulaa tunnetusti mieluummin kuin hyvin, ja vaikka nuotin vieressä on enemmän tilaa, Sössön nelikymppisten kunniaksi julkaistakoon myös kiltamme kansallislaulun nuotit pienen taustoituksen kera.

Syystalvella 1980, Oktoberfestin-matkan innoittamana tulevan kauden puheenjohtaja Juhani Sormanen oli heittänyt musiikkimiehenä tunnetulle Ilkka Aaltoselle idean SIK:n omasta laulusta, ja pian alustava luomistyö alkoiinkin jälkimmäisen mielessä. Ajatus oli tuntunut hänestä ensin vieraalta, mutta jo viiden oluen jälkeen itseluottamus, kunnianhimo ja itsekritiikin terve puute veivät niinsanotusti voiton.

Luomisen tuskaa

Säveltäjä itse kuvaa luomistyötään seuraavasti. "Itse luova työ sujui kahdessa vaiheessa siten, että ensin kokoonnuttiin pienellä porukalla sorvaamaan sopivaa viitekehystä laululle. – Pikkutunneille asti kestäneen hieromisen jälkeen meillä oli teemaa kasassa täsmälleen yksi lause:

Kun me fuksina tänne saavuttiin, ei elämästä tiedetty, mutta isot veljet ja siskot koulutti, että onhan elämässä muutakin.

Toinen vaihe olikin sitten tarinan kehittäilyä melodiapätkään, joka oli soinnut korvissani jo useita viikkoja. Melodian

” insinööritieteitä opiskelevan pitäisi keskittyä vain derivaattoihinsa

keskeiset elementit olivat duuri- ja mollisointujen vuorottelu jännitteen ylläpitämiseksi sekä loppua kohden nouseva dynamiikka. A- ja B-osien sointupohjien tuli olla sellaiset, että ne voitiin laulaa samanaikaisesti. Palapelin osaset olivat koossa – loppu olikin sitten niiden järjestämistä oikeille paikoilleen.”

Säveltäjän mielestä hymnin sanomaksi kiteytyy kokeneen teekkarin kurisailematon tunnustus siitä, ettei ole tajunnut opiskeluelämän koko merkitystä vielä ensimmäisinä opiskeluvuosinaan.

Hymnimme kantaesitys

SIK-hymni kantaesitettiin Dipolissa 22.3.1981 killan täyttäessä 60 vuotta. Esitys tapahtui keskiyöllä teekkarihymnin jälkeen ja kantaesittäjinä olivat

SIK-A-kvartetin lisäksi joukko muita Polyteknikkojen kuoron sekä SIK:n laulajia. Aaltonen säesti itse esitystä flyygeliillä.

Hymnin saama vastaanotto sai killan päättämään seuraavassa kokouksessaan, että jatkossa jokaisen sähköfuksin on osattava SIK-hymnin sanat ja melodia erikseen järjestettävässä laulukokeessa ennen teekkarilakin saamista Wappuna.

Aaltonen itse kertoo, että hänet palattiin valmistuttuaan 1983 ensimmäiseen varsinaiseen työpaikkaansa puhtaasti SIK-hymnin ansiosta – muita meriittejä ei kysytty. Tämän jälkeen hän on säveltänyt, sanoittanut ja sovittanut myös monia muita teekkarilauluja. Hän on kertonut löytäneensä hyvin paikkansa säveltävänä insinöörinä, vaikka jonkin verran vastutusta ilmeni:

Alkuvuosina sain jonkin verran ylenkatsetta ja kritiikkiä ns. ammattimuusikoilta, joiden mielestä insinööritieteitä opiskelevan pitäisi keskittyä vain derivaattoihinsa eikä sotkeutua ”erityisopintoja vaativaan sävellystyöhön”.

SIK-hymni

Tilaustyö TKK:n Sähköinsinöörikillalle 22.3.1981

Ilkka Aaltonen

Hymninä, ei marssina

F C B $\flat$ C F C

Kun mä fuk-si-na tän-ne taa-per-sin, en tien-nyt, mi-tä säh-kö on. Me-ni

F A⁷ Dm G B $\flat$ C Dm

5 in-nos-ta pie-ni pää-ni se-kai-sin, lau-lu-kir-ja o-li tar-pee-ton. Mul-la

F C B $\flat$ C⁷ F C

9 ka-va-let-ti, nab-la ja ko-si-ni fii o-li öi-sin-kin mie-les-sä. Het-ken

F A⁷ Dm G B $\flat$ C Dm C

13 tais-te-lin, it-kin, sit-ten ym-mär-sin: täs-sä jo-ta-kin on pie-les-sä. Sil-lä ar-vo-ni-mi

F C B $\flat$ C F C

17 "teek-ka-ri" so-vi sul-le ei, jos vain Max-well ai-ka-si vei. Kyl-mää

F A⁷ Dm G B $\flat$ C 1. Dm C 2. Dm

21 kal-jaa juo ja nau-ti nuo-ruu-des-ta. Sil-lä ar-vo-ni-mi ta.

(Lauletaan keskiyöllä, Teekkarihymnin jälkeen)

Julkaistu tekijän luvalla

FXQ '09

– paska reissu mutta tulipahan tehtyä

Tämä juttu ei kerro Sössöstä tai historiasta, vaan matkasta Otaniemestä Tampereelle ja takaisin.

Olinpa kerran PoTa88:n kaadossa, kun olin fuksina sattunut siellä kaksi pääainetta tekemään. FXQ '09:n jonotuslista vahvistettaisiin seuraavana tiistaina, nyt oli perjantai. Aiemmin olimme muutamien muiden tupsufuksien kanssa keskustelleet, että tänä vuonna emme ainakaan jonottaisi sitä neljää yötä, jonka jotkut hullut olivat edellisenä

vuonna kärsineet päästäkseen reissuun mukaan. Tiesin, että kilpailu tulisi olemaan kovaa, sillä vanhoille olisi vain neljä paikkaa, mutta luotin kuitenkin siihen, ettei kukaan lähtisi jonoon näin aikaisin. Tietenkin liikkui huhuja, että **Tuukka Lahti**, SIKin ISOvastaava oli jo makuupusseineen sähkölafkan ovien edessä, mutta en jaksanut vaivata päätäni sillä, koska oli jo tiedossa ettei Tuukkaa voisi kuitenkaan ensimmäiseltä sijalta päihittää.

Ilta eteni ja viini virtasi ja alkoi kierrää huhu, että muutama muukin olisi jo jonoon päätenyt. Kun sitten eräs nimeltämainitsematon fuksikapteenitar painosti **Tuomas Kiurunkin** jonon neljänneksi,

hieman humalaista toimittajaa alkoi todella vituttamaan. Minähän ainakin yritäisin lähteä mukaan, vaikka joutuisinkin hytisemään betonilla neljä yötä. Keräsin kampeeni, hain haalarini ja makuupussini kotoa, ja läksin kuulemma selittämään T-sarjalle (Tuukka, Tuomas, **Tommy** ja **Tintti** kuinka minua vituttaa tämä jonotus.

Sananen jonosta

Ensimmäisen aamun krapulaa ja huonon makuupussin aiheuttamia heikkoja yöunia lukuunottamatta viikonloppu sujui loppujen lopuksi ihan leppoisasti, eikä varajonottajien löytäminenkaan velvollisuuksien hoidon ajaksi ollut vaikeaa. Kolmena ensimmäisenä yönä vain satunnaiset vanhat runkkarit herättivät nimenhuudoilla. Mitä he tekivät lafkillalla kolmen ja viiden välillä yöllä, en tiedä.

Viimeinen yö fuksien kanssa oli hieman rankempi. Minä en ollut nukkunut erityisen hyvin edellisinäkään öinä, jo-

” **toimittajaa alkoi todella vituttamaan**

ten siinä vaiheessa, kun mattimyöhäinen FXQ-intoilija saapui huutelemaan nimiä 15 minuutin välein tarkoituksenaan tiputtaa joku neljättä yötä jonottavista, alkoi pinnani olla hieman kireällä. Eipä tuo kuitenkaan onnistunut yrityksessään, ja pääsin listan ensimmäiselle varasijalle. Rättiväsyneenä raahauduin vielä S3:n las-

kareihin ja äärimmäisiä henkisiä ponnistuksia osoittaen ratkaisin muutaman tehtävänkin. Harvoin on tuntunut uni niin hyvältä kuin vihdoin päästyäni kotiin.

Voisi tästä itse reissustakin sanoa jotain

Aika kului ja pian olikin jo matkan aika. Viimeisenä aamuna selvisi, että T-sarjamme täydentyisi vielä **Toffella**. Reissu osoittautui jonotuksen arvoiseksi jo ennen alkamistaan, kun kiltiksellä kohtasin karvaisen Spidermanin tiukassa pinkissä t-paidassa ja pienissä, vaaleanpunaisissa lasten pitkissä kalsareissa. Menomatkan suurin tähti oli kuitenkin **Pleksit-pelle**, hänen vasaransa sekä hänen rintansa, jotka tosin hajoilivat ja valuivat kunnes rakastettu viihdyttäjä

” **excursio oli yksi reissun kohokohdista**

sai eräältä Sössön toimittajalta rintaliivit lainaan. Vähäisempinä ohjelmanumeroina saimme kuulla muun muassa viime vuoden MacGyver-episodeista ja siitä, kuinka ei kannata toimia. Saimme myös pelata inttijuttubingoa, jossa raksin pääsi laittamaan ruutuun aina, kun kerrottiin inttijuttuja. Kuin ihmeen kaupalla risteily Tampereelle osoittautui yhteiseksi TJO-risteilyn kanssa, ja bingo raikasikin laivalta tiheään.

Aamulla heräsin virkeänä keskustelemaan buffessa Toffen ja muutaman vanhan fuksikkiparin kanssa kognitiotieteestä ja signaalinkäsittelystä. Sieltä

siirryimme sujuvasti bussiin. Erään tamperelaisen ravitsemusliikkeen kautta pääsimme tarkkailemaan paikallista asujaimistoa ja harjoittelemaan tanssiliikkeitä. Tutustuimme myös paikalliseen herkuomenapiirakkaan, joka valmistetaan seitistä.

Excursiokin oli matkan arvoinen

Muutaman hyppynarun erikoistapauksen (erilaiset aurin-gossa kasvavat kasvit, muun muassa kukat, kuuluvat myös näihin) jälkeen oli aika lähteä itse excursiolle IBM:lle, joka viime vuodesta poiketen oli oikeastaan yksi reissun kohokohdista. Asiaa varmaankin edesautti se, että olimme liikenneonnettomuudesta ja muuttuneista liikennejärjestelyistä johtuen 45 minuuttia myöhässä ja ensimmäinen luennoitsija, jonka oli tarkoitus kertoa myös IBM:n historiasta, joutui pitämään esityksensä viidessätoista minuutissa. Toinen luennoitsija oli excursioluennoitsijoiden yleisestä tefy-tuta-linjasta poiketen sähköinsinööri ja osasi kertoa hauskaasti relevantteja asioita: hän antoi yhdeksi ohjeeksi työelämää varten neuvon rtfm. IBM:n edustajat myös ihastuivat laulumme niin, että päätimme kuvata heille kiitokseksi videon paluumatkalla.

Excursion jälkeen

ja Torremolinos soi.

Illalla oli perinteisesti sitsit Kungliga tekniska högskolanissa. Nukkumismahdollisuuden puute ja ilmainen alkoholi näkyivät loppuillasta, kun useat fuksishenkilöt nuokkuivat tanssilattian laitamilla ja eteisessä ja monet valitsivat värjötellä pihalla pingviinikasaa ja junaa leikkien tunkkaisen tunnelman takia. Mainittakoon myös, että saunan kattoon oli ilmestynyt vahvistus viime viisiimme jälkeen ja myös viereisen salin

” **sain kokea useamman kuin yhden kielen navassani**

persialais-häät saavuttivat suosiota. Kaikki selvisivät kuitenkin bus-

siin asti, ja suurimmalle osalle jäi sitseistä käsiin myös uusia lauluja, ystäviä ja haalarimerkkejä. Yöllisen ajelun vietin lähinnä unessa, kuulemma muutamaan kertaan pysähdyimme.

Ekstaattinen paluumatka

Muutaman tunnin nukkuminen ja kunnan ateria voivat tehdä ihmeitä: paluulaivalla nukkumisen ja kiitoksia monenlaisille fuksiexcursiota järjestäneille tahoille sisältäneen buffén jälkeen ei väsyttänyt enää juuri ollenkaan, vaikka tässä vaiheessa olin nukkunut noin yhdeksän tuntia koko matkan aikana. Sauna ja poreallaskin virkistivät kummasti, vaikka 23 ihmisen ollessa kahdeksan hengen altaassa ei vettä juurikaan päässyt kosketamaan.

” **olimme 45 minuuttia myöhässä**

Paluubussissa sain kokea useamman kuin yhden vanhan kipparin kielen navassani väkisinapajallualustana, kuten varmaankin suurin osa bussin muistakin naispuoleisista henkilöistä. Loppumatkasta kohtasimme pakettiautollisen tuntemattomia henkilöitä, jotka olivat valmiita poimimaan nuosamaiset alastomat kipparit kyytiinsä. Bussilastillemme tarinoitiin myös virvelöinnistä, josta lisää itse kohteen kertomana ohessa.

” **alastomat kipparit**

Ruotsalainen kalajuttu

Olimme juuri ehtineet sitsasta Kungliga Elektrosektionenin kanssa, kun se tapahtui. Aivan. Piti päästä saunaan. Suuri virheeni oli kysyä kahdelta ystävällisen näköiseltä ruotsalaisteekkarilta: "Var är bastun?" Vaikutus oli selvä. En tiedä minkälaista koodikieltä kysymykseni oli, mutta äkkiä pojat halusivat viedä minut tanssimaan. "Mitä vittua?" oli tietenkin reaktioni, sillä en heti nähnyt sanojeni ja tanssimisen yhteyttä. "No okei sitten", ajattelin ajattelmattomuuttani. Olihan sitä Sveanmaalle

tultu tutustumaan paikalliseen kulttuuriin (ja Bäska Droppariin), joten lähdin sitten tanssailemaan.

Permanto värähteli tanssijoiden muuveista, ja niin fuksit, vanhat kuin ruotsalaisetkin tanssivat sopuisasti. Tilanteen eskaloituminen aloitti syöskierteensä vasta, kun pyysin saada jotain juodakseni: tanssiminen on kuumaa touhua, näettekö. Nopeammin kuin tekkari ehtii PYA:ta

sanoa oli minut raahattu baaritiskin äärelle. Kysyin saada vettä tahi olutta, mutta toinen vasta tapaamistani Folkhemmetin kansalaisista (olkoon hän vaikka Sven ja se toinen Robin) oli jo ohjeistanut baarimestaria kaatamaan minulle ns. Koskenin eli Koskenkorvan. Ruotsalaiset vastineemme lausuvat tuon jalon juomamme nimen hivenen eri lailla.

Koskis kaadettiin ja tanssia jatkettiin Svennebananin tahdissa. Se, olisiko kap-

paleen valinta ollut ennusmerkki tulevas-
ta, jäänee arvoitukseksi. Kun uudestaan pyysin vettä, niin viunaa tuli taas. Taas tanssittiin. Epäily heräsi: olivatko ystäväni kenties kalamiehiä? Lämmön määrä lisääntyi siinä määrin, että Sven ja Robin onnistuivat pari olutta minulle juottamaan. Tässä vaiheessa diskoteekki oli täynnä tanssikansaa, ja tanssin taso ystäväni puolelta melko... kuumaa. Tämän huomasi myös Mirko Maettinen (nimi muutettu, muttei paljoa), joka sai kohdata hyvinkin sensuellia tanssia Robinilta.

Vasta kun kolmatta paukkua kaadettiin minulle älysin sen. Olin varma. Valaistumiseni luminositeetti ei olisi voinut olla kirkkaampi. Sven ja Robin olivat vapaa-ajankalastajia eli troolareita. Sanalla sanoen he harrastivat virvelöintiä. Yhtäkkiä vaara väijyi kaikkialla. Vetäydyin keskelle tanssiareenaa etsien pakotietä viinashotti kädessä. Pian sen löysin. Pleksit-Pelle oli siellä kaikessa pleksydessään. Sain navigoitua tieni Pellen luo, vaikka viehestäjät väijyivät ympärilläni. "Juo tämä!" kuiskasin klovnille samalla saaden näkösuojan tuosta punanenästä. Kuuliaana kuin Kiuru, Pelle joi viinan ja pystyin peruuttamaan ulos bailupaikasta näkösuojani turvin.

Onnistuin pakenemaan kalamiehien vieheitä tuolla kertaa. Se jolla on korvat kuulloon: virvelöijää varokaa. Toivottavasti kokemuksistani on tuleville teekkaripolville apua troolareita välttämässä.

Ennenkin morkkischättiä dominoineena

"Toffe"

Ilta oman elämänsä tähdenä

Toimittaja joutui burlesquen pyörytykseen ja nautti joka hetkestä

Teksti: Venla Pouru

Kuvat: Laura Kansanen / Helsinki Burlesque

Hyytävän kylmä lauantai-ilta muuttui kihisevän kuumaksi, kun uskaltauduin Helsinki Burlesquen Newcomers Nightiin Ravintolalaiva Wäiskille. Kaltaiselleni burleskinoviisille ilta tarjosi häikäisevää kimallusta, paljasta pintaa ja ehkä myös ajattelemisen aihetta.

Please, come overdressed!

Ensivaikutelma bileisiin astuessa oli mykistävä värien- ja kimalluksen täyteisyys. Bileisiin oli todella satsattu niin järjestäjien kuin yleisönkin taholta: porukka oli pukeutunut niin mielettö-

mästi, että pelkästään ihmisten katse oli hauskaa. Burleskin motto onkin "Please, come overdressed!", mikä tarkoittaa, että pukeutua saa vaikka vaaleanpunaiseksi pantteriksi tai takavuosien ruotsalaiseksi Euroviisutähdeksi. Asuasi tullaan kehumään silti, tai ehkä juuri siksi.

Rajoja rikki!

Määritelmän mukaan burleski on yhdistelmä kekseliästä parodiaa, viihdettä, huumoria, eri taiteenlajeja

ja luovaa stripteasea, jonka juuret juontavat 1800-luvun brittiläiseen musiikkiteatteriin sekä 1900-luvun amerikkalaisiin varietee- ja vaudevilleteattereihin. Häh, siis naurettavaa strippausta vai?

Illan perusteella burleskin ideana vaikutti olevan ennemmin se, että kaikenlaiset ihmiset pääsevät ilmaisemaan itseään, ja heitä kannustetaan siinä. Itseään ei oteta turhan vakavasti, ja riisua saa, jos huvittaa, mutta se ei ole pääasia: yleisö nautti eniten huumorintäyteisistä ja värikkäistä esityksistä.

Newcomers Nightin ideana oli päästää lavalle uusia burleskitekijöitä. Illan ai-

” Häh, siis naurettavaa strippausta vai?

kana esiintyivät mm. Riikinkukkomies, elämänsä kyllästynyt kabareetanssija sekä gigolo, joka paljastui naiseksi. Omaksi suosikikseni nousi vihreä Absinttikeiju, joka esityksensä lopuksi sammui teatralisesti lavalle. Burleskia ei voi kuvata, se täytyy nähdä itse.

Miksi mukaan?

Helsinki Burlesque -yhteisö järjestää kaikille avoimia burlesquebileitä ja -esityksiä

Suomessa. Jos uteliaisuutesi burleskia kohtaan vähänkään herää, mukaan kannattaa mennä nauttimaan mukaansatempaavasta meiningistä. Burleski on

Riikinkukkomies oli yksi illan sävyyttävimmistä esityksistä.

Vaaleanpunainen pantteri pilaili ballerinojen kustannuksella.

Vangit voittivat
esityksissä
poliisit ainakin
yleisön suosion
perusteella.

Rosvo- ja
poliisileikit
toistuivat
monessa
esityksessä.

Shown aikana
nähtiin myös
"saksalaisia"
vieraita.

erilaisia ihmisiä yhdessä, itselleen naura-
mista ja virkistävää pukeutumisen kanssa
leikkimistä. Mielestäni oli hauskaa unoh-
taa business casualit hetkeksi, kiristää
korsetti ja pukeutua merirosvohengessä
bilettämään hulatyttöjen, kabareetans-
sijoiden, vampyyrien ja absinttikeijujen
kanssa.

Hämentävä sairaalakenkinen
esitys päätti burlesqueillan.

Absintti oli vihreälle keijulle yksinkertaisesti liikaa
– tuloksena oli sammuminen lavalle.

Tsekkaa jos uskallat:

3rd Helsinki Burlesque Festival tammikuussa 2010

» <http://www.helsinki-burlesque.com/>

Sössön siiven alla

Teksti: Tuukka Koistinen, Heini Nieminen

Kulttuuritoimikunta siirrettiin vuoden alussa osaksi Sössötoimikuntaa. Järjetön teko vai fiksu veto?

Muutoksen toivottiin antavan kulttuuritoiminnalle entistä enemmän tukea ja ohjausta, sillä edellisellä huoltajalla, jo muutenkin kiireeseen hukkuvalle ohjelmatoimikunnalla, riitti tekemistä omissa askareissaan enemmän kuin tarpeeksi. Myös jo ennestään tiiviin yhteistyön kiltalehtemme kanssa odotettiin saavan lisäpuhtia.

Nyt vajaan vuoden verran Sössön suojissa toimittuamme voimme todeta päätöksen olleen oikea, ainakin meidän näkökulmastamme. Vaikka toiminta pienessä kahden hengen toimikunnassam-

me onkin kovin itsenäistä, on myös hyvä kuulua samalla johonkin isompaan, samanhenkiseen toimikuntaan.

Sössötoimikunnan puheenjohtaja, rakas päätoimittajamme, on tarpeeksi lähellä niin tukemassa kuin valvomassakin toimintaamme, mutta myös tarpeeksi etäällä (toimittajiaan paimentamassa), jotta voimme rämpiä keskenämme kulttuurin risumetsissä. Ja samalla kun tuotamme sisältöä Sössön lehdille, saamme omaa toimintaamme kaikkien kiltalaisten tietoon. Mainio symbioosi!

Keski-ikä kriisiä odotellessa...

Kahden toimikunnan kansalaisena on päässyt myös seuraamaan kiltalehtemme tekoa lähietäisyydeltä. Keski-ikään ehtinyt Sössö ei näytä vähäisintäkään väsymisen merkkiä, päin vastoin intoa tehdä laadukasta kiltalehteä näyttää riittävän. Ehkä pieni keski-ikä kriisikin voidaan kokea lähitulevaisuuden aalloissa, mutta sen enempää Harrikka kuin uusi trendikäs tukkakaan tuskin muuttaisi sitä mitä Sössö pohjimiltaan on – maailman paras teknis- ym. tieteellinen kultuurilehdys.

On ollut etuoikeus tarjota kulttuuria kiltalaisille ja tuottaa sitä hieman itsekin juhluvuottaan viettävän kiltalehden sivuille. Toimarit vaihtuvat, mutta toivottavasti yhteistyö kulttuurin ja Sössön välillä jatkuu tulevaisuudessa vähintään yhtä antoisasti! Olisiko sinusta seuraavaksi toimittajaksi tai kenties kulttuurivastaavaksi? Tee toimaritesti sivulla 10.

Kulttuurintäyteistä syksyä!

Kuva: Otto Palonen

Tekstien äärellä

-kurssin satoa

osa 4

Kuvitus: Jasmine Holmström

Se toinen puolisko

Aivan sama, mitä ne sanovat sisäisesti kauneudesta, sillä hetkellä minua ei olisi voinut vähempää kiinnostaa. Tärisevien käsieni haparoidessa poskiani kyyneleet eivät olleet kaukana: parransänkihän se siinä, aivan kuten peili oli jo jonkin aikaa yrittänyt minulle kertoa. Peilikaapin ylähyllyllä lepäävä lehtinen tuntui nauravan minulle omaa pilkkallista nauruaan.

Miksi sen yhden tuhannesta, jolla esiintyy tällaisia sivuvaikutuksia, täytyi olla juuri minä?

Vaatteita vaihtaessani huomasin varalossani muutakin kummallista: ei minulla mielestäni ennen ollut ollut rintakarvoja. Vaaleanruskeat, pehmeät haivenet peittivät rintakehäni ja jatkuivat jonona rintojeni välillä melkein napaan asti.

Raskaasti huokaisten etsin komeros-ta poolon jo odottamassa olleen topin tilalle. Tarkistin vielä, että sukkanani varmasti ylittivät tarpeeksi ylös ja vastaavasti farkunlahkeet tarpeeksi alas, sillä en halunnut säärieni ihosta näkyvän vilaustakaan. Kun tämä oli tehty, hengitin syvään, ja avasin ulko-oven. Tämä aamuna se tuntui paljon raskaammalta kuin yleensä.

Aamuruuhkan aikaan kaduilla tulee vastaan niin paljon ihmisiä, että jo pelkkä paikasta toiseen liikkuminen vaatii keskittymistä. Siksi vastaantulijoiden kasvoja ei tule katsottua niin kovin tarkkaan. Sainkin siis kävellä Kampin läpi rauhassa, tuskin kukaan jäi katsomaan minua senkuntia pidemmäksi aikaa. Tunnuin häviävän ihmismassaan varsin hyvin; jos joku kasvoissani jotain kummallista huomasi, hän ei ainakaan tuntenut tarpeelliseksi sanoa sitä ääneen. Kerrankos sitä nyt parrakas nainen seisoo takanani

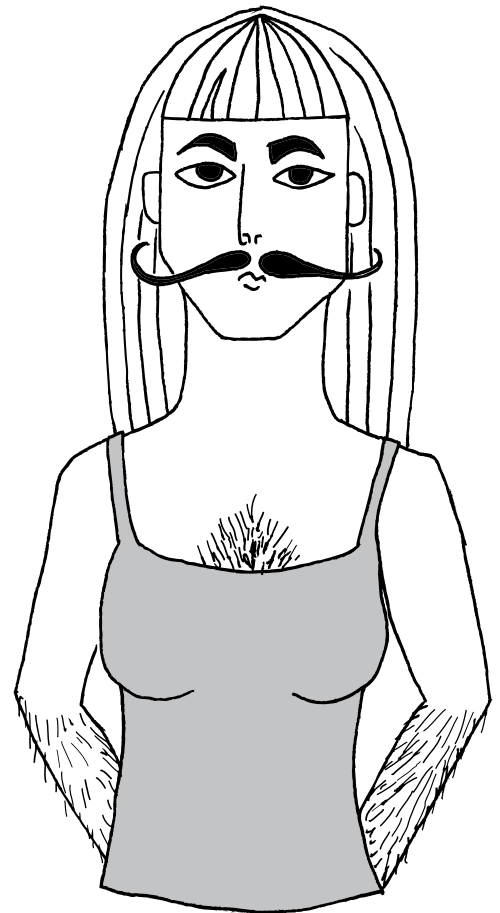
R-kioskin jonossa ja lataa matkakortilleen arvoa kymppin edestä, nuo kai tuumivat, ja jättivät minut rauhaan.

Kävellessäni vastaanotolta bussipysäkille mieleni oli apea, vaikka aurinko paistoi lämpimästi. Lääkäriin mukaan hormonitasapainoni palautuisi varsin nopeasti ennalleen, minun täytyisi vain kestää ylimääräisiä karvojani jonkin aikaa. "Jonkin aikaa!", kertosin katkerana mielessäni yhä uudestaan ja uudestaan, mutta eipä lääkäriellä ollut ollut siihen mitään tarkempaakaan määritelmää. Bussikuski tervehti minua iloisesti, mutta itse en osannut muuta kuin nyökätä silmiin katsomatta takaisin. Istuin aivan taakse, tuijotin koko matkan ikkunasta ulos ja kuvittelin olevani näkymätön.

Kotona kääriydyin vilttiin, ja muutaman teekupillisen jälkeen elämä alkoi tuntua jo hieman siedettävämmältä. Tämä olisi vain väliaikaista, hoin itselleni, kohta olisin taas yhtä naisellinen kuin ennenkin. Sitä paitsi, voisinhan aina väittää olevani menossa teatteriharjoituksiin, kuka sitä nyt ryhtyisi tarkistamaan. Ja olihan parta kieltämättä aika hauska, silittelin sitä ajatuksissani aivan samoin, kuin olin nähnyt isäni tekevän. Ajatus sai minut jopa hymähtämään, ja tunsin itseni jo suhteellisen rauhalliseksi. Nukkumaan mennessäni haroin vielä rintojeni välissä olevat haivenet ojennukseen.

Seuraavana aamuna karvat olivat poissa.

Hilla Pohjalainen

Matkalaukku

Sataa taas. Valtavat pisarat tipahtelevat hitaasti veteen, jättävät jälkensä vedenpintaan. Edessäni avautuu loputtomiin vettä, jossa aallot leviävät hiljaa. Siellä täällä näkyy jokunen saareke. Vesi on mustaa ja täynnä rojua. Minä kyyristelen sateenvarjon-riekaleeni alla kylmissäni, tennarini ovat läpimärät ties kuinka monetta päivää putkeen. Värisen, minua väsyttää, mutta kylmä ja märkä pitävät hereillä. Uneni ovat sekavia ja katkonaisia, mutta niistä herääminen on silti tuskaistempaa kuin nukkuminen.

Kuvittelen veden nousevan. En voi nähdä sitä, mutta välillä minun on siirryttävä korkeammalle pakoon alati laajenevaa merta. Siitä tiedän varmasti, ettei vesi nouse vain päässäni, vaikka minulla aina olikin vilkas mielikuvitus. Pelkäsin maailmanloppua ja pimeää. En usko, että sade aiheuttaa veden nousun, se ei ole tarpeeksi rankkaa, vaikka nykyään sataakin aivan liian usein. Tahtoisin tietää, miksi vesi nousee.

Pohdin, kuinkakohan kauan kestää ennen kuin vesi saavuttaa tämän entisen pää-rakennuksen katon korkeimman tasanteen, ja mitä minä sitten teen. En tiedä pystynkö kiipeämään amfiteatterin huipulle, enkä usko että voisin elää siellä, tasanne harjalla on niin kapea, sillä tuskin mahtuu nukkumaan. Minun käy sääliksi tammia, ne hukkuvat silmiäni edessä, niistä näkyy likaisen veden alta enää latvat.

Ohitseni ajelehtii turvonnut, valkoinen ruumis, ja vatsani kurnii. Silloin kun sisälle vielä pääsi, me ryöstimme yläaulan kaikki karkki- ja ruoka-automaatit, mutta nyt saaliista on vain muovikääreet jäljellä. Anno ja Kurki kuolivat kai eilen oksentaen verta ja huutaen hirtittävästi. Oli helpotus, kun he vaikenivat. He makaa-vat vierelläni kippurassa

suut yhä auki. Alemmalle katolle ovat jääneet Hallan kalutut jäännökset. Minä en osallistunut siihen, en pystynyt, eikä minulla vielä silloin ollut tarpeeksi nälkä.

En tiedä mihin he kuolivat. Viereisen rakennuksen alla on ydinreaktori, ja ihoani kihelmöi, kun ajattelen sitä. En kuitenkaan usko sen suojausten vielä pettäneen, vaikka hiukse-ni irtoilevatkin. Siihen voi olla monta muuta-kin syytä. Uskon, että olisin jo kuollut, jos ystävänä olisi tappanut säteily sairaus. Minulla on nälkä. En uskalla koskea heidän ruumiisiinsa, en halua kuolla yhtä kivuliaasti kuin he. Voisin yrittää pyydystää jonkin toisen ruumiin, mutta sekin pelottaa minua. Minä olen meistä ainoa, joka ei syönyt ihmislihaa, ja olen ainoa, joka on yhä hengissä. Ruuan ajatte-lminen koskee vatsaani.

Jokin kolahtaa metallisesti ja ponnahtan jaloilleni. Eilisen jälkeen täällä on kuulunut vain sateen ropina. Uusi kolahdus. Ääni lähtee jostakin mustasta, joka hakkaa räystästä vasten. Hiivin sen luo – se on matkalaukku. Raahaan sen vaivalloisesti katolle, vaikka en ole varma, olisiko edes ruoka vaivan arvoista, laukun nos-taminen tuntuu vaa-ti-

van kaikki voimani. Minulta kestää hetki saada laukku auki, unikuvat hiipivät mieleeni vaivihkaa kun yritän näprätä kohmeisilla sormillani lukkoja. Säpsähdän hereille. Laukku on auki ja sen sisältö kuiva. Kaivan läpi sen sisällön: siellä ei ole ruokaa. Siellä on pari pie-niä, keltaisia kumisaappaita, nuhjuiset valkoiset haalarit ja sadetakki. Minä tiedän kenelle laukku on kuulunut, ja hetken melkein jaksan kantaa huolta hänen kohtalostaan.

Sade jatkuu. Nälkä jatkuu. Nyt olen kuitenkin kuiva ja pystyn nukkumaan. Anno ja Kurki jaksoivat uskoa, että pelastus saapuisi. On kulunut jo liian kauan. Kun suljen silmäni, jostain kuuluu ääni kuin helikopterin, mutta se on varmaankin vain vedenpaisumusromua haka-va tuuli.

Anna Mannila

Ihmisten puheet

Teksti: Ville Saari
Kuva: Otto Palonen

Moni sähköllä opiskelevista ei sisällytä opintoihinsa tuotantotaloutta yms. käsienheiluttelua. Kuitenkin tällaisia taitoja tarvitsee työelämässä lähes jokainen. Syytä huolestumiseen ei kuitenkaan ole, sillä puutteet voi helposti peittää vakuuttavalla puhetyylillä. Seuraavassa joitakin puhetyön huipuilta poimittuja tyylejä, joilla teet itsestäsi vakuuttavan.

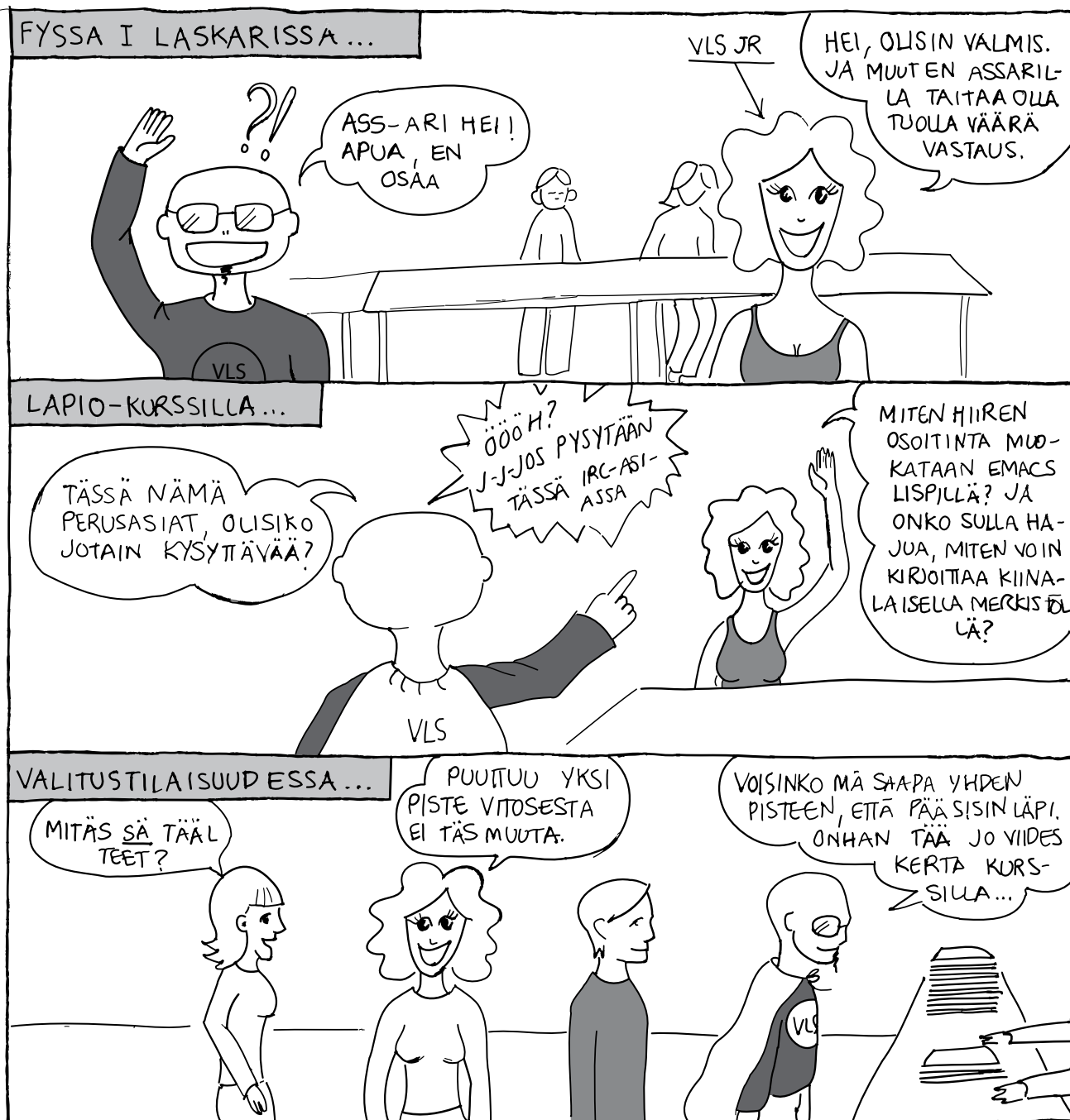
Kun puhutaan vaikuttamisesta puhumalla, ei ole muuta oikeaa ryhmää aloittamiseen kuin poliitikot. Poliitikot ovat aina olleet tunnettuja jumalaisista puhekyvyistään. Vanhan koulukunnan poliitikot pitävät puhuttaessa tärkeänä sitä, että käytetään paljon hienonkuuloisia sanoja. Näiden sanojen ei tarvitse tarkoittaa mitään vaan ainoastaan kuulostaa hienoilta. Jos mielikuvituksesi on hyvä, on tällaisen vakuuttavan puhetyylin omaksuminen yksi parhaista vaihtoehtoista. Viime aikoina on poliitikkojen piirissä ilmaantunut uusi nk. koi vulautasuuntaus, jonka edustajat käyttävät vaikuttamisen keinona uudistamista. Uudistaminen huomataan puheessa jatkuvina toisistaan eriävinä lausuntoina samasta aiheesta. Näin pidetään mielenkiintoa yllä. Äärimmilleen vietynä tämä tapa saattaa saada sinut vaikuttamaan dementikolta, mutta usko pois, oikeasti se on vaikuttavaa.

Toinen ryhmä jonka puhetottumuksista kannattaa ottaa oppia ovat urheilijajulkikset. Näiltä henkilöiltä voidaan oppia että persoonallisuus on tärkeintä. Keksi oma tapasi puhua ja esiintyä niin olet varmasti vakuuttava. Ajan saatossa on tämä käynyt luonnollisesti vaikeammaksi sillä lähes kaikki mahdollinen on jo käytössä. Tämän takia nykyään joudutaan turvautumaan yhä erikoisempiin ratkaisuihin, kuten epäselvästi artikuloimiseen. Tämä joitain ärsyttävä tapa on äärettömän nerokas. Kaikki muistavat sinut ja lisäksi saat varmasti kaikkien täyden keskittymisen heidän yrittäessään päätellä mitä yrität sanoa.

Kolmantena nostetan pinnalle toimittajat ja erityisesti urheilureportterit. Heidän toiminnastaan välittömästi urheilusuorituksen jälkeen suoritettavissa haastatteluissa kannattaa ottaa mallia erityisesti ensivaikutelman luomiseen. Kyselemällä itsestäänselvyyksiä ja vaikuttamalla yllättyneeltä vastauksista annat itsestäsi hyvän kuvan. Olet selkeästi kiinnostunut asiasta kuin asiasta. Tämänlaisen alun jälkeen ei mikään ole mahdollista.

Jos mikään näistä ei vaikuta sopivalta, kannattaa pitää korvat höröllä ja poimia jostain sopiva tyyli. Vakuuttavia ihmisiä on maailma pullollaan ja imitoida osaa kuka vaan. Kannattaa olla lähdekriittinen imitaation kohdetta valittaessa ja muistaa, että Johanna Tukiaisen kaltaisilta julkiksilta puhetyylin kopioiminen voi olla hengenvaarallista ja johtaa ties mihin.

Shanghai

Teksti ja kuva: Joni Orponen

Kiltamme perinnekorttipeli Shanghai on valitettavasti päässyt melkein vaipumaan unholaan nuorempien sukupolvien keskuudessa. Toimituksemme suorittaa asiaan pikaisen korjauksen.

Pelaajia

Lähtökohtaisesti 4, mutta voi soveltaa.

Peliaika

Noin 1–2 tuntia, voi vaihdella peliseurueen pelikokemuksesta ja tuurista riippuen.

Pelivälineet

Kaksi normaalia 52 kortin pakkaa (ilman jokereita siis).

Pelin tavoite

Saada vähiten pisteitä.

Yleisiä sääntöjä

- Mustat kakkoset ovat jokereita.
- Ensimmäisen jakajan seurue saa määrittää haluamallaan tavalla.
- Kierroksen aloittaa jakajasta myötapäivään seuraava pelaaja.
- Kierrosten välissä jakaja vaihtuu myötapäivään.
- Kierroksen alussa jokaiselle jaetaan 11 korttia, poikkeuksena viimeisellä kierroksella 13 korttia.
- Kierrostaulukossa ilmoitetaan kunkin kierroksen tavoitekädet.

Vuoron kulku

Aina:

- Nosta kortti - saat nostaa joko pakasta tai poistopakasta.

- Laita 1 kortti poistopakkaan kuvapuoli ylöspäin, poikkeuksena voit poistaa kädestäsi enemmän kuin yhden samanlaisen kortin kerralla, jos olet jo pöydännyt.
- Kortin laittaminen poistopakkaan lopettaa vuoron.

Pöytääminen

- Jos kädestäsi löytyy kierrostaulukon sanelema yhdistelmä tavoitekäsiä, voit pöydätä ne.
- Voit pöydätä vain kerran kierroksessa.

Jos et ole vielä pöydännyt kierroksella:

- Voit shanghaijata.
- Voit pöydätä.
- Et voi jatkaa muiden pöytämiä tavoitekäsiä pöydällä.

Jos olet jo pöydännyt kierroksella:

- Voit jatkaa muiden pöytämiä tavoitekäsiä pöydällä.
- Et voi shanghaijata.
- Et voi pöydätä lisää käsiä.

Shanghaiaus

- On jonkun muun vuoro ja nostoa ei ole vielä suoritettu sekä haluat poistopakkaan päällimmäisen kortin. Jos edellisessä poistossa poistettiin enemmän kuin yksi kortti, saat valita minkä näistä otat.
- Totea ääneen: *Shanghai!*

- Pelaaja, jonka vuorolla korttia ha-
muat, päättää saatko sen.
- Jos et saanut haluamaasi korttia,
shanghaijatun pelaajan on pakko ot-
taa nostokorttinsa poistopakasta.
- Jos sait haluamasi kortin, sinun on
otettava yksi kortti myös nostopakas-
ta ennenkuin shanghaijattu pelaaja
suorittaa vuoronsa noston.
- Pelaajilla on käytettävissään vain
3 onnistunutta shanghaijausta per
kierros.
- Käytettyjen shanghaijausten määrä
on näppärää tarkastaa pelaajan kä-
dessä olevien korttien lukumäärästä.

Herrasmiessääntöjä

- Saadessasi mustan kakkosen ja halu-
tessasi kenkkuilla asiasta vastapelu-
reille, totea ääneen: *Hellurei!*
- Kierroksen aloittajalle jaetaan suo-
raan yksi kortti enemmän jottei hä-

nen tarvitsisi ensimmäisen vuoron
alussa nostaa korttia.

- On soveliaista hyväksyä shanghaijaus
nostamalla pakasta yksi kortti shang-
haijatun kortin päälle kuvapuoli alas-
päin itse korttia katsomatta pelin su-
lavoittamiseksi.

Kierroksen loppu

- Kierros loppuu jonkin pelaajan saa-
dessa kätensä tyhjäksi.

Pisteytys

- Pisteitä tulee kierroksen lopussa kä-
teen jääneistä korteista. Kierroksen
voittaja saa aina 0 pistettä.
- Jokainen kortti numeroarvonsa mu-
kaan.
- Ässät 14 pistettä.
- Mustat kakkoset 25 pistettä.
- Pisteistä pidetään kirjaa kierrosten
välillä Shanghai-tilukossa.

Kierrostaulukko

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

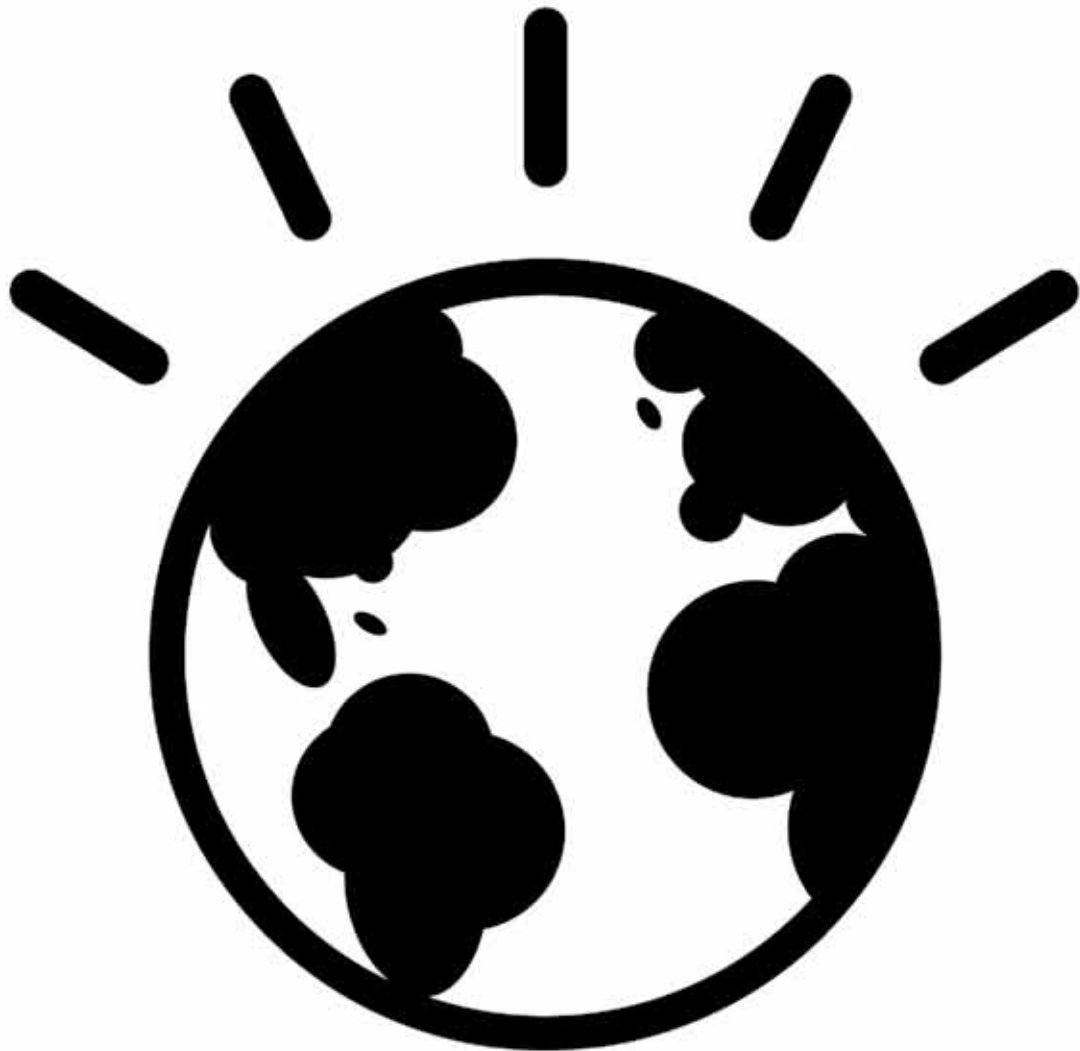
3 = kolmoset

4 = neljän värisuora

Milloin? Mitä? Missä?

ma	2.11.2009	Kolmen kerran Wanhojen tanssikurssi!	Takkakabinetti, JMT 3
ti-ke	3.-4.11.2009	Valtuustovaalit	Sähkölafkan pääaula
ke	4.11.2009	Fuksien juhlasitsit	TF
to	5.11.2009	Sähköpäivät	Oulu
pe	6.11.2009	Tillin Tallinn Tallinnaan	Länsiterminaali-Tallinna- Länsiterminaali
ma	9.11.2009	M/N-sauna	Rantsu, JMT 3 kattosauna
ti	10.11.2009	Shakti in Siberia	KokoTeatteri
ke	11.11.2009	Audiosauna	Ossinlinna
pe	13.11.2009	Sössö 6/09 DL	Auringon alla
ma-su	16.-22.11.2009	TKY:n Kulttuuriviikko	
ke	18.11.2009	KnowHow09-messujen VIP-tilaisuus	Vaasa
ti-to	1.-3.12.2009	Aamubrunssi	Nettikahvila

ibm.com/innovation/fi/smarterplanet

